

Συνάδελφοι μαζικοποιήστε τα σωματεία σας

ΠΑΝΟΙΚΟΔΟΜΙΚΗ

ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ
ΚΑΙ ΣΥΝΑΦΩΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΩΝ ΕΛΛΑΔΑΣ

ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 27 - ΧΡΟΝΟΣ 4ος
ΝΟΕΜΒΡΗΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΗΣ 2001
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ: 20 ΔΡΧ.
ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ

Ομόφωνη απόφαση του Γενικού Συμβουλίου της Ομοσπονδίας μας

ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ

από τα ασφαλιστικά μας δικαιώματα

- Παλεύουμε για δημόσια Κοινωνική Ασφάλιση, που να ανταποκρίνεται στις σύγχρονες ανάγκες της εργατικής λαϊκής οικογένειας
- Αποφασιστικά στη μάχη όλοι οι οικοδόμοι για να αποτρέψουμε τα εγκληματικά τους σχέδια

ΟΛΑ ΟΣΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΓΙΝΩΡΙΣΟΥΜΕ ΓΙΑ ΤΟ ΝΕΟ ΒΙΒΛΙΑΡΙΟ

Συνάδελφοι, όπως γράψαμε στο προηγούμενο φύλλο της εφημερίδας μας, με το Νόμο 2972, καταργούνται τα βιβλιάρια ενσήμων σε όλους τους κλάδους και περνάνε στη μηχανογράφηση του ΙΚΑ. Αποδεικτικό ασφάλισης οι εργαζόμενοι θα παίρνουν από το ΙΚΑ κάθε τρεις μήνες. Ετσι καταργείται και το βιβλιάριο εντολών ασφάλισης απασχολούμενων σε οικοδομικά και τεχνικά έργα, το βιβλιάριο, δηλαδή, που οι εργοδότες ενημέρωναν για την ασφάλισή μας.

Η Ομοσπονδία εκτίμησε ότι δεν είναι δυνατό να καταργηθεί το βιβλιάριο του οικοδόμου και αυτό γιατί αλλάζει πολύ τακτικά εργοδότη και θα δυσκολέψει την ασφάλισή μας, θα οξύνει την αγοραπωλησία ενσήμων, θα διογκώσει την αυθαιρέσια των εργοδοτών και, τέλος, δύσκολο ο οικοδόμος θα μπορεί να βρει τα στοιχεία του εργοδότη, όταν μετά από 4 μήνες που θα πάρει το εκκαθαριστικό με το Δύω θα ανακαλύψει ότι δεν έχουν επικοληθεί τα ενσήματά του.

Για τους λόγους αυτούς, παρεμβήκαμε με αρκετές παραστάσεις και διαμαρτυρίες στη Διοίκηση του ΙΚΑ για να παραμείνει το βιβλιάριο στους οικοδόμους. Τελικά, η Διοίκηση του ΙΚΑ εισιτήριε και συμφωνήσαμε στην έκδοση νέου βιβλιαρίου.

Το παλιό βιβλιάριο για τεχνικούς λόγους δεν μπορεί πλέον να ξαναβγει, ούτε να πηγαίνει ταχυδρομικά στα σπίτια των συναδέλφων. Καταργήθηκε την 31.12.2001.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΣΕΛΙΔΑ

Χιλιάδες εργαζόμενοι - συταξιούχοι, νέοι και νέες, μέσα από το κάλεσμα αγάνα του ΠΑΜΕ, Ένωσαν τη φωνή τους στους δρόμους του αγάνα, ενάντια στην αντιλαϊκή πολιτική της κυβέρνησης, καταδικάσαν τα αντισοφιστικά σχέδια της, την πολιτική της ανεργίας, της μονοπλευρικής Αλιτώτας και φτώχειας.

Διαδήλωσαν την απόφασή τους να συνεχίσουν και να κλιμακώσουν τους αγώνες για την υπεράσπιση της Κοινωνικής Ασφάλισης, ενάντια στα σχέδια ολοκλήρωσης της καταστροφής της, να εναντιωθούν με κάθε τρόπο στην επιχείρηση υποθαμβώσης και εμπορευματοποίησης της Δημόσιας Υγείας και της Παιδείας, να επιβάλουν με κάθε τρόπο μέτρα προστασίας της ζωής τους και της οματικότητας τους ακεραιότητας στους χώρους δουλειάς, που η εργοδοσία, με την αναχή και κάλυψη της κυβέρνησης, έχει μετατρέψει σε εργασιακά κέκοτα και παγίδες θανάτου.

Η έκφραση αλληλεγγύης και συμπαράστασης της εργατικής τάξης στους αγωνιζόμενους αγρότες, με την παράλληλη συμμετοχή αντιπροσωπειών των αγωνιζόμενων αγροτών στα εργατικά συλλογήματα, ανέδειξαν για άλλη μια φορά τους αγωνιστικούς δεσμούς εργατών - αγροτών, ανέδειξαν την αναγκαιότητα για το δυναμισμό της κοινής δράσης εργατών - αγροτών, για την υπεράσπιση δικαιωμάτων και κατακτήσεων, για τη διεύρυνσή τους, κοινή δράση ενάντια στις επιλογές κεφαλαίου και κυβερνήσεων τους, για την ανατροπή της αντιλαϊκής πολιτικής.

Οι εργαζόμενοι μέσα από τα συλλογήματα που ξετυλίχθηκαν σε όλη τη χώρα έστειλαν μήνυμα σε κεφάλαιο

31 ΓΕΝΑΡΗ

Παλλαϊκό σφυροκόπημα στην αντεργατική αντιλαϊκή πολιτική

- κυβέρνηση και στις δυνάμεις που στήριζαν και ενισχύουν τις επιλογές τους, ό,τι οι αγώνες για την υπεράσπιση δικαιωμάτων, θα κλιμακωθούν.

Το ξερόψαμα των αγάνων της άνοιξης του 2001, η ουχότητα για το δυναμισμό τους, η ομηρία δημιουργούν τις προεπιποθεσίες απειθρησίας της εργατικής τάξης με όρους αγάνα που σήμερα παίζονται οι κάρτες.

Συνάδειφομα

Σήμερα, μόο ' αυτό το μαύρο τόπο που διαμορφώνουν οι υποτακτικές στο κεφάλαιο κυβερνήσεις, κοινές δεν πρέπει να πείσει θύμα τους το οδιστικότη προπαγάνδα και να περμένει ουφέρουσα για εμάς πολιτική.

Σήμερα, για να μείνει κάποιος, χρειάζεται ισχυρή ατμόσφαιρα.

Σήμερα, για να αλλάξουμε πράγματα, χρειάζεται εργατική λαϊκή απειθρησία.

Κόντρα στις παραδομένες συνδικαλιστικές ηγεσίες, που μποιούν σε πλήρη κίνηση, προκειμένου να αμυδαλώσουν το συνδικάτο στην ούραγκια ενός κοινωνικού διαλόγου, που σε τίποτα δε θα διαφέρει από τα σφαγεία.

Η εργατική τάξη ΤΩΡΑ έχει την υποχρέωση να κηρύξει δια δασική πόλεμο σε κεφάλαιο και πολιτικούς του υπηρέτες, που στόχο δε θα έβλεπε μόνο την ανατροπή των μαύρων σχεδίων τους, που ο-

δηγούν εμάς και τα παιδιά μας στο κοινωνικό περιθώριο και της εξαθλίωσης, αλλά και το άνοιγμα του δρόμου για το ξεροψάδεμα αυτής της πολιτικής.

Στην προετοιμασία και εκδήλωση αυτού του πολέμου, πρέπει όλοι μας να στραφούμε αποφασιστικά. Να ενισχύσουμε ΟΛΟΙ τις γραμμές του αγάνα, που από τους στόχους του δε χωράει καμία αφαίρεση. Είναι αγώνες ενάντια στις αντιδραστι-

κές μεταρρυθμίσεις που προωθεί η κυβέρνηση και στρίζει με κάθε τρόπο η ΝΔ.

Είναι αγώνες για να μην περάσουν τα σχέδια τους για λεηλασία και διάλυση της Κοινωνικής Ασφάλισης, για δημόσια Κοινωνική Ασφάλιση για όλους. Είναι αγώνες στο πλευρό των παιδιών μας, για να μην αφήσουμε τα πόνια του κεφαλαίου να κλείσουν κάθε πόρτα στη μόρφωση τους, και να τη μετατρέψουν σε εμπόρευμα.

Είναι αγώνες ενάντια στο ξεροψάδεμα της δημόσιας παροχής στους ξένους και ντόπιους επιχειρηματίες.

Είναι αγώνες ενάντια στην εργοδοτική τρομοκρατία στην κρατική κατατολή, για την υπεράσπιση και ενίσχυση δημοκρατικών δικαιωμάτων και ελευθεριών.

Είναι αγώνες για καλύτερες συνθήκες δουλειάς, για να πάμε ο θάνατος να μας παραμονεύει στους χώρους εργασίας, για καλύτερα μεροκάματα, καλύτερες συντάξεις.

Είναι αγώνες κόντρα στους ιμπεριαλιστικούς μηχανισμούς, που, επιδιώκοντας να ενισχύσουν την κυριαρχία τους, σκοπούν τον όλεθο και πνίχουν στο αίμα τους λαούς.

Είναι αγώνες που πρέπει να στρέψει τα βέλη του στην καρδιά της πολιτικής που προωθεί τα συμφέροντα του κεφαλαίου, να αναίρει δράσεις για ριζοσπαστικές αλλαγές, για να κτιστεί μια κοινωνία δικαίας και ανθρώπινη.

Είναι αγώνες που, όσα μακριά και με εμπόδια κι αν είναι ο δρόμος του, μόνο ' αυτόν περπατώντας θα βρούμε το δικό.

Είναι αγώνες που για να έρθει αποτελεσματικά δεν πρέπει να ταναρθεί κανείς.

Ει δύσκολος μέρες που περνάμε, ο δύσκολότερος που έρχονται, αυτό απαιτείται.

«Εφυγε» ο Κώστας Μυλωνάς

Στις 3 Γενάρη 2002, στο Γενικό Κοιμητήριο Νοσοκομείο, πέρασε ο συνάδελφος Κώστας Μυλωνάς, στα 53 του χρόνια.

Ο συν. Κώστας, γεννημένος στο χωριό Κοκκάρη της Γαλιππίας, ήρθε από μακριά στην Αθήνα, πήγε στο ναυτείο σχολείο και μπηκε στην οικοθύη.

Με την πτώση της δικτατορίας, οργανώθηκε στο ΚΚΕ. Πήρε μέρος στους αγώνες του λαού μας για ειρήνη, δημοκρατία, δημοκρατία και συνδικαλιστικά δικαιώματα.

Ανοδείχτηκε πρόεδρος των Μπενεταζήνων της Αθήνας και μέλος της Διοικήσης της Ομοσπονδίας, όπου πόλεμος για τα δικα του κλάδου και της τάξης μας.

«ΠΑΝΟΙΚΟΔΟΜΙΚΗ» Όργανο Ομοσπονδίας Οικοδόμων και Συναφών Επαγγελματιών Ελλάδας

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ

Όμοσπονδίας Οικοδόμων
και Συναφών Επαγγελματιών Ελλάδας
ΖΗΝΩΝΟΣ 7-9, 104 31 ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ. 0105243.785

ΕΚΔΟΤΗΣ: ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΣΟΥΛΑΣ

Γρ. Αυξεντίου 12, Α. Κουμήλη

Διευθύνεται από Επιτροπή

Φωτοστοιχειοθεσία - Εκτύπωση:

Τυποσκηδοτική ΑΕ, Λεύκης 134, Κρυονερί Αττικής

Όχι σε δικηγόρους

Συνάδελφοι,
Πολλές φορές απευθυνόμεστε σε δικηγόρους για ζητήματα ασφαλιστικά, εργασιακά κ.ά., που μας απαγορεύουν. Είναι λάθος. Η πρώτη πόρτα που πρέπει να χτυπήσουμε είναι του Σωματίου ή της Ομοσπονδίας. Εκεί θα παρομοί τις πληροφορίες που μας ενδιαφέρουν, υπεύθυνα και χωρίς να πληρώνουμε δικηγόρους και καμιά φορά και κήποιους σάτυρους στο καρφενείο, που μας δαζουν σε περιπέτεια.

Αλλαγή Διευθύνσεων

Η «ΠΑΝΟΙΚΟΔΟΜΙΚΗ» πάζει ταυροδραμικά σε θούσας συνάδελφους, τα Σωματάρια άγουν δάσει της διαμόρφωσης τους. Πρέπει όμως πολλές φορές αλλαγές κατόρθο. Θα πρέπει να ενημερωμένους για τη νέα διεύθυνση, τα Σωματάρια, ώστε να παίρνωμε την εξημερία.

Η ΠΡΟΚΗΡΥΞΗ ΤΟΥ ΠΑΜΕ ΓΙΑ ΤΑ ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΑ ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΑ ΣΤΙΣ 31 ΓΕΝΑΡΗ

Εργαζόμενοι, εργαζόμενες, συνταξιούχοι, νέοι και νέες, μετανάστες, άνεργοι

«Χτιζουμε το δικό μας μέτωπο πάλης»

Τώρα! Στους τόπους δουλειάς, στις συνάξεις της Αθήνας, ορεινών και αυτονομίζουμε τον αγώνα μας.

Κάνουμε δική μας υπόθεση τη μοχθή συμμετοχή στα συλλλητήρια του ΠΑΜΕ, που πραγματοποιούνται στις 31 ΓΕΝΑΡΗ στην Αθήνα, ο όλη την

Δίνουμε μοχθ αποφασιστική απάντηση στην πολιτική της ανεργίας της ακρίβειας της φτώχειας. Αντιστεκόμαστε στην ανισότητα των κοινωνικών ασφαλιστικών δικαιωμάτων.

Με την εφαρμογή του ΕΥΡΩ (ζούμε τη εξέλιξη της ακρίβειας, της ανατίθειας σε όλα τα είδη πλατάς καταναλώσης, που εξανθεμίζουν το εισόδημα των λαϊκών στρωμάτων και χειρότερον στην ζωή μας.

Δεν πρόκειται για μια προσωρινή κατάσταση. Κανείς εργαζόμενος δεν πρέπει να ξεγελαστεί από το παραμύθιο του κυβερνητικού μηχανισμού για την αντιμετώπιση της αναεργείας.

Πληγή της ακρίβειας είναι η πολιτική που ακολουθείται της τσιπς των εμπορευμάτων και αυξάνει τα κέρδη των εμπορευματοχόνων. Αυτή είναι η λεγόμενη «ελευθερία αγοράς». Αυτός είναι ο λεγόμενος μονόδρομος της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Το ΕΥΡΩ είναι εργαλείο της πολιτικής που αυξάνει τα κέρδη της πλουτοκράτειας, εντείνοντας την εκμετάλλευση της εργατικής τάξης.

Ο αγώνας ενάντια στην ακρίβεια, ο αγώνας για την απορρόφηση ανεργίας, Συστήματα Συλλογικών Συμβάσεων, για αύξηση στους μισθούς και τις συντάξεις σποκιά ιδιαίτερη σημασία.

Καμία εμπιστοσύνη στις πληροφορίες των διοικήσεων της ΓΣΕΕ και της ΑΔΕΔΥ. Στις πληροφορίες είναι η πολιτική της λιτότητας και τα κέρδη των βιομηχάνων.

Είναι αναμενόμενη για την καθήλωση μισθών και αυτετέρων.

Η κυβέρνηση βρίσκεται με το δάκμο στη ανεργεία. Ετοιμάζεται για νέα, σοβαρή επίθεση ενάντια στο κοινωνικό ασφαλιστικό δικαίωμα.

Ο στόχος της είναι να περιορίσει και στην πορεία να αναπαλλάξει την πλουτοκρατία και το κράτος και να φορτώσει τα βάρη της Κοινωνικής Ασφάλισης στις πλάτες των εργαζόμενων.

Στο εδαφος των συνταξιών πειούς της αθέτησης των ορίων ηλικίας, της χειρότερησης των προνομημένων συνταξιοδοτήσης που επέβαλλο η αντιποικιστική νόμος της ΝΔ, η κυβέρνηση επιχειρεί τη γενί-

κωση του ορίου ηλικίας στο 65 χρόνια για άνδρες και γυναίκες, τη μείωση των συνταξιών, το χτύπημα του θεσμού των βαρέων - ανθυμεινών επαγγελμάτων.

Ρημάζει το αποθεματικό των Ταμείων στον τόξο του Χρηματοπιστώματος. Ετοιμάζεται για το μεγάλο φοροπία της καταπίεσης της επικουρικής ασφαλιστικής από τις ιδιωτικές ασφαλιστικές εταιρείες.

Κάθε μέρα γίνεται μισύρες της βάρβαρης πολιτικής που μετατρέπει το αγαθό της υγείας σε εμπόρευμα και προσφορτάει τις τόλεις των καπιταλιστών με δικαιοκτημίες.

Τα νοσοκομεία μετατρέπονται με το απονεμάτιο - ιδιωτικά ιατρεία γίνεται ακόμα ένα επικίνδυνο βήμα για την εμπρομηματοποίηση της Υγείας.

Εκτός της κυβέρνησης είναι να επέλθει η αναγκαία μέτρα που κατακόχων οι εργαζόμενοι με τους αγώνες τους την παρεμηνή ανοχή και την αναγκάσει σε αναδιπλώση.

Αυτο που προσεχί περσοότερο είναι ο τριπλο παραπίλωση και διάσπαση των εργαζόμενων. Γι αυτό δημιουργείται για «ρηιστήρι μέτρο», να «περιόχεται χάριτος», μέχρι το 2006, για «οριμο» ασφαλιστικό δικαίωμα.

Αποφασίζουμε τις σημαντικές παύσεις και δίνουμε συντακόμενα τη μάχη Κανόνος κλέ-

- **ΟΧΙ στην πολιτική της ανεργίας, της ακρίβειας, της φτώχειας**
- **Κάτω τα χέρια από τα ασφαλιστικά μας δικαιώματα**
- **Δημόσια Κοινωνικά Ασφάλισα, που να ανταποκρίνονται στις σύγχρονες ανάγκες της εργατικής - λαϊκής οικογένειας**
- **Ουσιαστικές αυξήσεις στους μισθούς και τις συντάξεις**

δος δε θα το καταφέρω μόνος του. Κανόνες δε θα γλιτώσει αν περσούν οι ανταρκτητικές αναρτήσεις. Γιατί κι αυτός που ίσως καταφέρει να αυτοτοδομήσει θα πληρωσει ακόμα με τη μισώση της συντάξης με την υποπόδηση και την εμπρομηματοποίηση της Υγείας.

Εχουμε υποχρέωση να δώσουμε τη μάχη για μας, για το παιδί μας.

Παλεύουμε για την υπεράσπιση και διεκδίκηση των κοινωνικών ασφαλιστικών δικαιωμάτων, παίρνοντας αυτή τη μεγάλη υπόθεση στο δικό μας μέτωπο.

Κατακόχουμε τον «κοινωνικό διάλογο» της υποταχής, κάθε είδους διάλογο που χρησιμοποιείται για τον αποκόχου του εργατικού κινήματος για την αφαίρεση ασφαλιστικών δικαιωμάτων.

Εργαζόμενοι, εργαζόμενες

● Η εργασία του κεφαλαίου χτυπάει το δικαίωμα στη δουλειά, το εργατικό δικαίωμα. Χιλιάδες εργαζόμενοι κατακόχονται στην ανεργία και την υποαποκόχηση. Βιώνουν την εντατικοποίηση της δουλειάς, την εργοδοτική τρομοκρατία. Αφώνονται τα θέματα των επαγγελματικών ασθενείων και των εργατικών ασφαλισμάτων.

Υφίστανται υψηλά τσιπς εμποδο σε βάρος του δικαίωματος μισθώσης των παιδιών μας. Ενα μεγάλο μέρος το εσοδομίας ξεδοθείτα στο φρονητήριο, στην παραπάθεια.

Ιδιωτικοποιούνται κρατικές επιχειρήσεις και υπηρεσίες κοινωνικού χαρακτήρα. Επαυλλείηται η δημόσια περσομία (ιδιωτικοποιούνται δημόσιοι οργανισμοί).

Βοδάνει η εξέλιξη της χώρας μας από τον ιμπεριαλισμό. Η κυβέρνηση στήριξε τη ΗΠΑ και το ΝΑΤΟ στον πόλεμο κατά του Αφγανιστάν, επιμωρτάται να αποπειρέι εκστρατείες κατά του λαού και των λαϊκών κινήσεων.

Η κυβέρνηση στήριξε τη ΗΠΑ, διήλθε της υποταχής και συμμετέχει στην ιμπεριαλιστικό πόλεμο που συνεχίζουν οι Αμερικάνοι και οι Ευρωπαϊκοί αμμοχημοί τους κατά τον λαό και των λαϊκών κινήσεων.

Προβλέπεται νέα αντιδποικροτική, καταστροφικό μέτρο για τον περσομία τον δημό-

κρατικό δικαίωμα και των λαϊκών ελευθεριών. Οι δυνάμεις του κεφαλαίου, με «προνομημοί» και «ευρωαπορομημοί» επιμωρτάται να εμποδοί στην ανάπτυξη της πλάης, να αμωδοδούν το λαό κινήμα.

Ζούμε αυτήν, την καταπίεση, Δυσαναεχόμενα. Αγανάκω.

Δε φτάνει αυτό Πρέπει να βγουν σοβαρά συμπεροματα. Να μισουν νέες δυνάμεις στη όδρση, να κατακόχεται μοχθή και η ανάπτυξη πολιτική.

Όσο εμπαρτάει αυτή η πολιτική, όσο οι λαϊκές ανάγκες θα αντιμετωπιζόνται αν εμπρομημα και κινήτρια δύναμη της οικονομικής ανάπτυξης θα είναι το κέρδος της πλουτοκρατίας. Όσο οι αγώνες θα είναι πάνω ει το απάτηρος που βάζει η ολιγαρχική επίθεση του κεφαλαίου, η θέση της εργατικής - λαϊκής οικογένειας θα χειρότερευει.

Είρεξ δημιουργήσαμε τον πλοίο, που τον κερσώνονται μια χούφτα εκμεταλλευτών.

Εργάτες, Αγροτά, ΕΒΕ, Νεολαία μέσα στους αγώνες να χτύπησει το δικό μας μέτωπο πάλης, να διεκδικήσουμε αυτό που μας ανήκουν, να επάδουμε ριζικές κοινωνικές, πολιτικές αλλαγές.

Διεκδικούμε:

- Δημόσια - Κοινωνική Ασφάλισα για όλους, Δοσών Δημόσια Υγεία, Κατάρτηξη της επιχειρηματικής δραστηριότητας στην Υγεία και την Πρόνομη.
- Σύνταξη στο 60 χρόνια για τους άνδρες και στα 55 για τις γυναίκες, 55 χρόνια και 50, οντινάτος, για το βάρβα ανθυμεινών επαγγέλματα.
- Κατάρτηξη του κατετέρου ορίου συνταξιών με 4.050 ημερες εργομίας. Σύνταξιοδοτήση ανεερκτητικής ηλικίας στο 30 χρόνια.
- Διατήρηση των ενωκότερον μισθών.
- Κατάρτηξη των ανταποκοχικών νόμων του ΠΑΣΟΚ και της ΝΔ.
- Υπεράσπιση, επέκταση του θεσμού των βαρέων, ανθυμεινών επαγγέλματα.
- Βασικός μισθός 300.000 δρχ. - κατερτηρή συντάξη 250.000 δρχ. Κύρια συντάξη στο 80% του μισθού.
- Να πληρωθούν το κράτος και η επεδομότητα που κατακόχεται στα Ταμεία. Να επιστράφουν το κλέμεινο που οφελών.
- Πλήρης σταθερή αποκόχηση 7ωρο - 5ήμερο - 35ωρο.
- ΟΧΙ στο ξεροπλήμα της Δεμοκρατίας περσομίας.
- Για σταθμάει κάθε εμπλοκή της χώρας μας στον ιμπεριαλιστικό πόλεμο.
- Υπεράσπιση, διεκδίκηση των δημοκρατικών δικαιωμάτων.

Στα μπλόκα μέχρι τη νίκη

Στη μάχη, που δίνουν οι αγρότες όλης της Ελλάδας, με στόχο την επίλυση των πωλών και οξυμένων προβλημάτων τους και με σκοπό την ανατροπή της αντιαγροτικής πολιτικής της κυβέρνησης και της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η οποία δημιουργεί, πολ-

λαπλασιάζει και οξύνει αυτά τα προβλήματα, δεν είναι μόνοι τους. Μαζί τους έχουν άλλα λαϊκά στρώματα της πόλης και του χωριού, που πλήττονται το ίδιο από την αντιλαϊκή πολιτική ή έχουν κοινά συμφέροντα και κοινές επιδιώξεις με την αγροτιά. Η

λαϊκή αλληλεγγύη στον αγώνα των ζωμάχων, που εκδηλώθηκε από την έναρξη της νέας αγροτικής κινητοποίησης, κορυφώθηκε στα Τέμπη, με τις επισκευές συμπαράστασης στα μπλόκα, εκπροσώπων εργαζομένων και μαζικών φορέων.

Γιατί οι αγρότες είναι στους δρόμους

Επι μια βδομάδα τώρα, χιλιάδες αγρότες από όλη την Ελλάδα βρίσκονται στους δρόμους. Δεκάδες μπλόκα με τρακτέρ έχουν στήσει σε διάφορα σημεία των εθνικών οδών και πολλές συγκεντρώσεις πραγματοποιούνται μέσα σε πόλεις, Πύετα, Λοιπόν, το ερώτημα: Γιατί κινητοποιείται, σε πανελλαδικό επίπεδο, ο αγροτικός κόσμος; Τι θάβει τους χωρικούς να σημειοβολούν ανά τους δρόμους, μέσα στο κράτος και την αγορά;

Η απάντηση, που θα προσπαθήσουμε να δώσουμε στα παρακάτω ερωτήματα, απευθύνεται σε κάθε οικοδόμο, σε κάθε εργατική οικογένεια, ανεξάρτητα αν ζουν σε μεγαλουπόλεις, είναι αγροτοοικοδόμοι, αγροτοεργάτες κλπ.

Και βεβαίως απευθυνόμαστε σ' εκείνους που ρωτούν καλύτερα για να μάθουν και όχι σ' αυτούς που ρωτούν υποκριτικά και κατηγορούν εκ του προτέρου. Ούτε, φυσικά, προς κάποιους που δε θέλουν να μάθουν, επειδή θεωρούν ότι δεν τους ενδιαφέρει το θέμα.

Συνθήκες φτώχειας

Ο πρώτος λόγος που η αγροτιά βρισκεται στους δρόμους - όχι μόνον τώρα, αλλά επί δεξ συνεχής χρόνια - είναι επειδή υποφέρει οικονομικά και, εν πολλοίς, αντιμετώπιζει πρόβλημα επιβίωσης. Όλοι γνωρίζουν ότι η μεγάλη πλειοψηφία του αγροτικού πληθυσμού στη χώρα μας ζει σε συνθήκες οικονομικής δυσπραγίας και μεγάλα στρώματα της αγροτιάς σε συνθήκες φτώχειας και εξαθλίωσης.

Τα τούτο ευθινεται το γεγονός ότι το εισόδημα των μικρών και μεσαίων αγροτών - αποτελούν το 90% και άνω του αγροτικού πληθυσμού της Ελλάδας, αφού ο μέσος αγροτικός κλήρος είναι 45 στρέμματα - είναι πολύ χαμηλό, υπολογίζεται στο 85% του μέσου κατά κεφαλήν εισοδήματος στη χώρα μας.

Η συστριπτική πλειοψηφία των Ελλή-

νων αγροτών υποχρεώνεται να ζει με ετήσιο καθαρό αγροτικό εισόδημα, που κυμαίνεται από 1.000.000 μέχρι 2.000.000 δρχ και σ' αυτό προστίθεται λίγο ακόμα - κοντά στο 25% του συνολικού - που προέρχεται από ελεγχόμενη απασχόληση, όπως από μερικά μεροκάματα το μήνα στην οικοδομή, ή άλλα, από τα έσοδα ενός καρφενίου, ή μιας μικρής βιοτεχνίας στο χωριό κ.ά.

Υπολογίζεται ότι, στην καλύτερη των περιπτώσεων ή εφόσον δεν προκύψουν αντίθετες καιρικές και άλλους είδους συνθήκες, κάθε στρέμμα με τις γναστές «εκατικές», καλλιέργειες - στάρι, καλαμπόκι, βαμβάκι, τεύτλα, βιομηχανική ντομάτα κ.ά. - αφήνει κέρδος από 20.000 μέχρι 40.000 δραχμές, χωρίς στο κόστος παραγωγής να περιλαμβάνονται και τα μεροκάματα του συνόλου της αγροτικής οικογένειας.

Πολύ χειρότερα, από οικονομική άποψη, ζουν οι συνταξιοδοτημένοι αγρότες, καθώς 480.000 απ' αυτούς παίρνουν το εξεταστικό βαθμό των 51.500 δραχμών το μήνα και οι υπόλοιποι 200.000, που πληρώνουν οδού στον ΟΓΑ, παίρνουν συντάξη από 60.000 μέχρι 80.000 δραχμές το μήνα.

Απόβιξη της φτώχειας που επικρατεί στον αγροτικό κόσμο αποτελεί το στοιχείο, που δείχνει ότι το 30% και πλέον των αγροτών αδυνατούν μόνιμα, ή προσωρινά, να πληρώσουν τις δόσεις των χρεών τους στην Αγροτική Τράπεζα, ή οποιονδήποτε, αφού, πρώτα, τους «ξεφλουδίζουν» με τα υψηλά επιτόκια και τα ναυαγιστικά, στο τέλος προχωρεί σε πλειστηριασμούς των χωραφιών και των σπιτιών τους.

Η οικονομική κατάσταση των αγροτών επιδεινώνεται στο έπακρο, αν η παραγωγή πληγεί από κακοκαιρία - κι αυτό γίνεται συχνά, αφού «το χωράφι είναι ξεεκπατισμένο μαγαζί» - καθώς τότε κινδυνεύει να μείνει χωρίς εισόδημα. Κι αυτό, επειδή, παρά το γεγονός ότι πληρώνει οδρά

στον ΕΛΓΑ για την ασφάλιση της παραγωγής του, ποτέ δεν αποζημιώνεται έγκαιρα και δίκαια, αλλά πάντα με μεγάλη καθυστέρηση και με «ψιφούλα». Το ίδιο κινδυνεύουν να πάθουν και οι πληγέντες από την πρόσφατη κακοκαιρία παρά τις υποσχέσεις της κυβέρνησης.

40 δρχ. το στρέμι - 350 δρχ. το ψωμί

Πώς εξηγείται το γεγονός ότι ο αγροτικό εισόδημα στη χώρα μας είναι τόσο χαμηλό; Μιλώντας με οικονομικούς όρους, θα πρέπει να πούμε πως η κύρια αιτία είναι το ότι οι τιμές των αγροτικών προϊόντων είναι χαμηλές σε σχέση με το υψηλό κόστος παραγωγής τους. Με άλλα λόγια, ο αγρότης ξεδύει πάρα πολλά για την καλλιέργεια και εισπράττει, συ-

γκριτικά, λίγα από την πώληση των προϊόντων.

Η τιμή, στην οποία πουλάει τα προϊόντα του ο αγρότης είναι, πράγματι, μικρή κι ως μην ξεχάσουμε και τις τιμές των αγροτικών προϊόντων, στις λαϊκές αγορές, στα μαγαζιά, ή στα σουπερ μάρκετ, αφού ανάμεσα στην τιμή παραγωγού και στην τιμή καταναλωτή υπάρχει τεράστια διαφορά. Μερικά κλασικά χαρακτηριστικά παραδείγματα: Ο αγρότης πουλάει 40-45 δραχμές το κίλο το στάρι και ο καταναλωτής αγοράζει 300-350 δραχμές το ψωμί. Τα αχλάδια ο παραγωγός τα διαθέτει στην τιμή των 70 δραχμών το κίλο και ο καταναλωτής τα αγοράζει 300 δραχμές το κίλο. Ο αγελαδοστάσιος πουλάει το γάλα 120-180 δραχμές το κίλο και ο καταναλωτής το αγοράζει 350-400 δρχ. το κίλο.

Η Ομοσπονδία καλεί τους οικοδόμους να εκφράσουν τη συμπάθειά τους στη μαχημένη αγροτιά με κάθε τρόπο και μέσο

ΠΑΜΕ με τους αγρότες

Στο πλευρό των αγωνιζόμενων αγροτών, βρέθηκαν εκατοντάδες μέλη του ΠΑΜΕ, που ξεκίνησαν απ' την Αθήνα με προορισμό το μπλόκο των Τεμπών, δίνοντας έμπρακτη απάντηση στις θεωρίες και τις πρακτικές του «κοινωνικού αυτοματισμού», που προωθεί η κυβέρνηση. Οι εργάτες μαζί με φοιτητές από το Πάντειο και το Οικονομικό Πανεπιστήμιο (ΑΖΟΕΕ) έφτασαν στο χώρο της συγκέντρωσης, κρατώντας πανό με το σύνθημα

«Όλοι μαζί στο δρόμο - όλοι στην αγώνα» - «Εμπρός λάς μη σκύβεις το κεφάλι, ο βόσχος όρθιος είναι ανίσταση και πάλη», υπονοώντας ότι οι διαδηλωτές, κρατώντας τις σημαίες του ΠΑΜΕ κι έχοντας δεκτικό με χειροκροτήματα και υμνωδίες γροθιάς από τους αγρότες. Οι φωνές όλοι ενωμένοι και σύνθημα: «-Εργάτες, αγρότες, φοιτητές, με Μέτσο αναπάντως στις πολυειδικές».

Ό Γ. Πέλος, μέλος της Γραμματείας του

ΠΑΜΕ, χαίρειό τους περήφανα αγιά των αγροτών, λέγοντας ότι ο «αγώνας της μικρομεσαίας αγροτιάς, που συνάβεται στις μολυβέντες της αντιπαρταχτικής πολιτικής κυβέρνησης και ΕΕ, είναι και αγώνας του εργατή, του επαγγελματιολογίτη, του βιοπλάστη». Και πρόσθεσε: «Είναι κοινός αγώνας όλων των φτωχών λαϊκών στρωμάτων, γιατί στρέφεται εναντίον στον κοινό αντίπαλο τους, το μεγάλο κεφάλαιο και τα πολιτικά ενσωματωμένα του».

Το ίδιο συμβαίνει για το σύνολο των αγροτικών προϊόντων.

Κερδισμένοι από όλη αυτήν την υπόθεση είναι, βεβαίως, οι εμπροσθοβιολογιστές, αλλά και το κράτος, που, επιβάλλοντας 8% Φορ Προστιθέμενης Αξίας (ΦΠΑ), στην πόλη όλων των αγροτικών προϊόντων, γερίζει το «μετράκι», που να χρηματοδοτήσει μετά, όχι, φυσικά, τους φτωχούς αγρότες, αλλά τους βιομηχάνους και τους μεγαλοεμπόρους. Είναι χαρακτηριστικό ότι για ένα κλάδο αλλάξια ο παραγωγός πληρώνεται 24 δρχ. από το ΦΠΑ και ο έμπορος 106 δρχ.

Γεράσιμο κόστος παραγωγής

Αλλά, όπως προαναφέραμε, δεν είναι μόνο η μικρή ή χαμηλή είναι και υψηλό το κόστος παραγωγής. Τα μεγάλα έξοδα των α-

γροτών αφορούν, κυρίως, στην αγορά σπόρων, λιπασμάτων, φυτοφαρμάκων, καυσίμων, αλλά και μηχανημάτων κ.ά., τα οποία είναι πανάκριβα και συνεχώς ανατιμώνται, λόγω της κερδοσκοπικής αουδοσίας που επικρατεί στη «ελεύθερη» αγορά, από όπου ο παραγωγός προμηθεύεται τα αγροτικά μέσα και εφόδια, αφού οι αγροτικοι ανταρτισμοί, έτοιμοι λειτουργούν, αυξανόταν και δε δέχονται να παρέχουν αποτελεσματικά στην αγορά υπέρ των αγροτικών συμπεριόντων.

Το κόστος παραγωγής επιβαρύνει, επίσης, η αυστηρά έρθων υποδομής στη γεωργία. Χαρακτηριστικό το παράδειγμα των αρδευτικών και γεωτεχνολογικών έργων, που είναι αναγκαία - χωρίς νερό δεν μπορεί να αναπτυχθούν ποσοτικά και ποιοτικά οι καλλιέργειες - αλλά δεν είναι επιδοτούμενα, εκτός των άλλων, και γιατί η Ευρωπαϊκή Ένωση δε θέ-

λει την παραγωγή ανάπτυξη της ελληνικής αγροτικής οικονομίας.

Πολιτική ξεκληρίσματος

Φυσικά, γι' αυτήν την κατάσταση, που χρόνια τώρα βασανίζει τον αγροτικό κόσμο, ευθύνεται η αντιαγροτική πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που συνυποσφαλμάτωσε και εφαρμόζουν οι ελληνικές κυβερνήσεις. Κι είναι αυτή η πολιτική, που «κρατάει» χαμηλά τις τιμές των αγροτικών προϊόντων - με κανονισμούς κι άλλα μέτρα που λαμβάνονται στις Βρυξέλλες - κι αναβάζει το κόστος παραγωγής, αφήνοντας αουδοσία την κερδοσκοπία στην αγορά των αγροτικών μέσων και εφοδίων, διαλύοντας τους αυταρτισμούς και μειώνοντας τις παραγωγικές επενδύσεις στη γεωργία. Είναι αυτή η πολιτική, που οδηγεί στο μαζικό ξεκληρίσμα της μικρομεσαίας αγροτιάς - στα 10 τελευταία χρόνια δεκάδες χιλιάδες αγρότες αναγκάστηκαν να εγκαταλείψουν το χωράφι τους - ώστε να επιτευχθεί ο τελακόστος στόχος, που είναι η μείωση του αγροτικού πληθυσμού, από 18% που είναι σήμερα, στο 7% και η παράδοση της γης στα χέρια λίγων μεγαλοκαπιταλιστών, που δραστηριοποιούνται στην αγροτική οικονομία.

Αλλά οι αγρότες που ξεκληρίστηκαν από τη γη τους και φεύγουν από τα χωριά, φτάνουν στις μεγαλουπόλεις, μεγαλοκλιμακας ακόμα πιο πολύ την τερσάτια ουρά της ανερνίας και προβάτουνται κι άλλα προβλήματα στην ήδη, πολύ επιβαρυσμένη ζωή στα αστικά κέντρα. Κι απ' αυτή, λοιπόν, την άποψη, η πολιτική ξεκληρίσματος της αγροτιάς πλήττει και τους κατοίκους των πόλεων κι, επομένως, ουδείς δικαιούται να ισχυρίζεται ότι το αγροτικό πρόβλημα δεν τον ενδιαιρεί.

Π. Ρ.

ΕΡΓΑΤΙΚΑ ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ ΣΤΗΝ ΟΙΚΟΔΟΜΗ

ΑΘΗΝΑ

1. Ο Χρυσόβαλάντης Χατζής, 37 χρόνων, στις 14/11/2001 τραυματίστηκε από έκρηξη σε εργοστάσιο της Δυτικής Περιφερειακής Υπαιτού.
2. Ο Μίμης Χρίστου, 62 χρόνων, στις 15/11/2001 έχασε τη ζωή του, όταν έπεσε από ύψος 3 μ. σε εργοστάσιο του Ολυμπιακού Λαζαίου. Τον ανέλαβε ασφαλισμένα η εταιρία ΑΛΦΑ ΜΠΕΤΟΝ, δούλεψε με την ειδικότητα του καλοκαυτάτη.
3. Ο Αθανασιάδης Χατζής, 54 χρόνων, στις 3/11/2002, στο εργοστάσιο του Μετρό στο Μοναστηράκι, τραυματίστηκε στη μέση με κάταγμα σε δύο σπονδυλούς, όταν έπεσε το συμπυκνωμένο του ηλεκτρικού γενάρου που λειτουργεί μέσα στη γαλαξία μεταφορών και ορειά. Ο ανειδίκευτος συνάδελφός δούλεψε στη θέση χειριστή στην εταιρία ΑΛΦΑ ΜΠΕΤΟΝ.
4. Ο Σπύρος Χρίστου, 26 χρόνων, στις 10/11/2002, τραυματίστηκε όταν έπεσε από το δεύτερο όρογο οικοδομής στο Χαλάνδρι. Ο συνάδελφός δούλεψε με την ειδικότητα του σοβάτη.
5. Ο Θάνας Κώστας 61 χρόνων, στις 10/11/2002, σκοτώθηκε όταν έπεσε από 2,5 μ. στο οικοδόμη στο Ν. Κόμμα. Ο συνάδελφός δούλεψε με την ειδικότητα του μαζαρίτη.
6. Ο Οικονομολόγος Δημήτρης, 43 χρόνων, τραυματίστηκε στις 11/11/2002, όταν έπεσε από ύψος 2,5 μ.
7. Ο Βλαχόπουλος Παναγιώτης, 51 χρόνων, στις 14/11/2002, τραυματίστηκε με κάταγμα στο δεξιό του χέρι στο σταθμό Μετρό Δουλιχίου. Πλακωμένος, όταν έπεσε από ύψος 3,5 μ.
8. Ο Μπουμπουλάκης Κώστας, 32 χρόνων, στις 15/11/2002, έχασε τη ζωή του, όταν κατά την αποσυνομιολογήση του γενάρου, εργασία που έπεται να γίνει από ειδικευμένο συνάδελφο, και σπύδου του χεριού, καταπλάκωνε από το γενάρω. Ο συνάδελφός δούλεψε σαν βοηθός χειριστή στην εταιρία ΕΡΑΡΧΗΣ ΦΑΛΛΑΙΔΑΣ, στο Μετρό Πετρούπολης.
9. Ο Κώστας Χάρο, 19 χρόνων, στις 15/11/2002, σκοτώθηκε, πιθανά από ηλεκτροπληξία, σε οικοδόμη στο Μενίδι. Ο συνάδελφός δούλεψε με την ειδικότητα του ελαστροματιοτή.
10. Ο Κούρκιος Θώτης, 34 χρόνων, στις 17/11/2002, τραυματίστηκε σοβαρά, έχοντας υποστεί σοβαρά εγκαύματα από έκρηξη δοχείου που περιεχέει εύφλεκτη υλικά. Ο συνάδελφός, αφού νοσηλεύτηκε στην Γενική με τη βοήθεια μέρς υπέκυψε. Δούλεψε στην εταιρία ΑΛΦΑ ΜΠΕΤΟΝ, στη Δυτική Περιφερειακή του Υμητού. Στο χώρο του στήματος βρέθηκαν μετά από έλεγχο κι άλλα εγκαταλελειμμένα δοχεία με την ένδειξη «εύφλεκτο».
11. Ο Χουσιώδης Βασίλης, στις 18/11/2002, τραυματίστηκε σε εργοστάσιο του Ολυμπιακού Χάρου, όταν έπεσε από τον πρώτο όρογο. Ο συνάδελφός περιμένοντας να φέρεται η ώρας περιμένει, περιμένοντας οσονοδωφόρο δούλεψε στη Β. εργοστάσιο της Τεχνικής Εταιρείας «Ολυμπιακή Τεχνική».

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

1. Ο Σπύρος Θεοφιλάκης του Ηλία, κατοίκος Θεσσαλονίκης, στις 8/11/2002 τραυματίστηκε, με αποτέλεσμα να υποστεί κάταγμα στο θώρακα. Όταν καταπολεμούσε από ομορφος γυμναστής. Ο συνάδελφός εργαζόταν σε οικογενειακή κατάσταση σελήνων απασχόλησης, μέσα σε εργοστάσιο.
2. Το Ντέλο Μιχαήλ, 62 χρόνων, στις 16/11/2002 σκοτώθηκε σε διαδρομή όπου καταδράση οικοδόμη όπου Απελευθερώθηκε Θεσσαλονίκης. Ο συνάδελφός έβαλε από παρκαρισμένο να σε ένα μάζο, με κωλυσιεργία σε μπλόκο του β' ορόφου για το θύλακο- τον διαπύδων της οικοδομής. Ο θάνατός του από την πτώση ήταν ακαριαίος.

Το πρόβλημα της έξαρσης της ακρίβειας βρέθηκε στις αρχές του νέου χρόνου και πάλι στην επικαιρότητα. Σε βασικά είδη διατήρησης και υπηρεσίες, σημειώθηκαν ανατιμήσεις, σε αρκετές περιπτώσεις σε διψήφια ποσστά, με πιο χαρακτηριστική αυτήν του ψωμιού κατά 13,5%. Αφηνόδιασμένη η κυβέρνηση αντιδρούσε και πάλι ασπαμωδικά, απειλώντας με το ΣΔΟΕ και τον υπερμνημόνιο Ανάπτυξης να κάνει περσοπάζδες στη Βαρβαρική Αγορά για να... ξεκρίσει το κερδοσκοπικό κύκλωμα. Φυσικά, με υπογραφικές βόλτες στις αγορές, με τη συνουσία, μάλιστα, της τηλεοπτικής κάμερας και με απειλές ότι θα στειθούν τον μπιμπούλα για να τιμωρήσει τους κακούς, δεν ήταν δυνατό να ελεγχθεί η κατάσταση. Ηδη, το Γενάρη, σημειώθηκε σημαντική άνοδος του πληθωρισμού. Η Χριστούδαλάς, ομολόγησε ότι αποκλιμάκωση του πληθωρισμού θα σημειωθεί από την ερχόμενη άνοιξη. Καθροχαστική δήλωση, η οποία θα πρέπει να μας βάλει σε υπομίες, δεδομένου ότι τους επόμενους μήνες αρχίζουν οι διαπραγματεύσεις για νέες συλλογικές συμβάσεις εργασίας, και το είδος των οποίων αυξήσαν δοθούν θα επηρεαστεί σε σημαντικό βαθμό από την πορεία του πληθωρισμού.

Στο μεταξύ, η κυβέρνηση έσπευσε να αποδοτήσει την άνοδο του πληθωρισμού στα... ακρια καρκια φαινόμενα. Προκειται για όρο που χρησιμοποιήσε ο ίδιος ο πρωθυπουργός, για να δικαιολογήσει, όμως, την κυβερνητική αδράνεια στα κρίαμα προβλήματα που δημιουργήθηκαν από τη μεταβολή των καρκιων ουνθηκών. Έτσι, αυτή τη φορά ο πληθωρισμός ξεφυρε, επειδή αυξηθηκαν υπερβολικά οι τιμές στα κηπευτικά. Πως να μην ανεδει ο πληθωρισμός, όταν τα μαρούλια και τα λαχανικά εκτινάχθηκαν στις 1.000 δραχμές, χωρικότον στην κυβέρνηση. Συνέπουν, βέβαια, και τα προβλήματα των στρωματολόγων με το ευρώ, που κάθε άλλο από στρωματολογιστές ήταν, καθώς οι επιχειρηματίες, εκματωλιεύονοι το νέο περβαλλον και την άγνια του κρίαμου, προχώρησαν σε σφάρες ανατιμήσεων. Κατά το 2000, όταν και πάλι είχαν σημειωθεί σημαντικές αυξήσεις στις τιμές, αυτές είχαν αποδοβή στην περτελεακή κρίαση, η οποία είχε απεατέλεμα να εκτινωθεί η τιμή των καουσιων κατά 26,8% (βλέπιο Οκονομικής Συγκυρίας ΤΕ Νο 53). Έτσι, κάθε φορά που εκδί-

ΑΚΡΙΒΕΙΑ ΣΤΗΝ ΑΓΟΡΑ

Τα μονοπώλια αυξάνουν τον τιμάριθμο

λώνονται αναδικές τάσεις στις τιμές, τα αρμόδια υπουργεία έχουν έτοιμη τη δικαιολογία. Η άνοδος του πληθωρισμού οφείλεται σε... έγωγενές παράγοντες. Στο μεταξύ, η ακρίβεια σε βασικά είδη διατήρησης καταρτίζει το λαίο εισόδημα. Τα είδη διατήρησης, σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία της Στατιστικής Υπηρεσίας, αυξηθή-

καν το 2001 κατά 10% (!) ως προς τα αντίστοιχα επίπεδα του 2000. Αλλά και τα τιμολόγια του ΔΕΚΟ δεν πήγαν πίσω. Κατά 6,8% αυξήθηκαν τα τιμολόγια της ΕΥΔΑΠ, κατά 4,1% της ΔΕΗ, κατά 9,6% το εισιτήριο των αστικών συγκοινωνιών, κατά 9,1% των υπερραπτικών τρένων, κατά 9,2% των αεροπλάνων, κατά 15,5%

τα ταχυδρομικά τέλη, ενώ αύξηση προκρίνεται για τη λαϊκή οικογένεια και στους λογαριασμούς του ΟΤΕ, όπου μειώθηκε μεν η οπτική μονάδα, αλλά αυξήθηκε περισσότερο το πάγιο. Και μετά θα πρέπει οι εργαζόμενοι να τα βγάλουν πέρα με αυξήσεις της τάξης του 2,5% που ανακοίνωσε η κυβέρνηση.

Οι αιτίες της άνοδος των τιμών

Όταν αυξάνονται οι τιμές στα καύσιμα και στα κηπευτικά, είναι φυσικό ότι θα επηρεαστεί και ο πληθωρισμός. Καιεις δεν μπορεί να χωρικοίτε το αντίθετο. Από την άλλη όμως πλευρά, θα πρέπει να δοούμε ότι αυτά είναι έκτακτα φαινόμενα και από μόνα τους δεν μπορούν να δικαιολογήσουν τις μόνιμες αναδικές τάσεις των τιμών. Όσοι επιχειρούν να δικαιολογήσουν την άνοδο των τιμών μόνο με τα όχημα καρκια φαινόμενα ή με την περτελεακή κρίαση, όπως κάνει σήμερα η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, δεν κάνουν τίποτα περσοπώτερο από να προπαθουν να αποκαλύπτουν το περβαλλον εκείνο μέσα στο οποίο διαμορφώνονται οι τιμές. Επιχειρούν να αφήσουν στο απερβαλοτίο, τόσο τον τομέα της παραγωγής των εμπρηματων (τις τιμές στις οποίες πωλούν οι επιχειρηματίες χωρικότα στους εμπρηματω, όσο και τον τομέα της κυκλοφορίας των εμπρηματων, ο οποίος βρίσκεται στα χέρια του σημερινού κυκλώματος. Στη λογική αυτή: α) Παρβαθούμε στοιχεία, που αφορουν στην εξέλιξη των τιμών χονδρικής και Καταναλωτή, έτσι όπως διαμορφώνονται με το κρίαμα και στα συνέχεια χωρίς το κρίαμα (παρβαθούμε τους σχετικούς πίνακες από το βλεπιο Οκονομικής Συγκυρίας της ΤΕ), β) Παρβαθούμε ενδεικτικά στοιχεία, με βάση τους πίνακες της ΙΚΑΡΙΑ για τη συγκέντρωση του κεφαλαίου στους μεταπιοποτικούς τομείς των ειδών διατήρησης και των ποτών, απ' όπου προκρίνουν αποκαλυπτικά συμπεράσματα.

Πώς και γιατί ανεβαίνουν οι τιμές

Από την εξέλιξη των τιμών κατά την τετραετία 1998-2001, τόσο στο Δεστικό Τιμολόγιο Καταναλωτή, όσο και στο Τιμολόγιο Χονδρικής, καταρτίζεται σε σημαντικό βαθμό ο αρχιμήσος ότι οι τιμές των καουσιων επηρεάζουν αρνητικά πάντα τις τιμές. Έτσι, κατά το 1998 ο πληθωρισμός, μαζί με τα καύσιμα, αυξήθηκε 4,8% και χωρίς τα καύσιμα κατά 5,4%. Αντίστοιχα, το 1999 σημειώθηκαν μεταβολές 2,6% και 2,9% και το 2001 3,4% και 3,9%. Μόνο το 2000 αντιστρέφεται η σχέση, καθώς ο πληθωρισμός με τα καύσιμα αυξήθηκε κατά 3,2% και χωρίς τα καύσιμα κατά 1,9%. Επίσης, από την παρακολούθηση των τιμών Χονδρικής, προκρίνεται ότι το 1998 και το 2001 ο πληθωρισμός χωρίς τα καύσιμα ήταν υψηλότερος από αυτόν με την προσθήκη των καουσιων, ενώ η αντίθετη εικόνα παρατηρείται τα έτη 1999 και 2000.

Η συγκέντρωση κεφαλαίου

Παραρτουμε, στη συνέχεια, ενδεικτικά στοιχεία για τη συγκέντρωση κεφαλαίου σε δύο το-

μείς της μετοπησης, που απηρίζονται σε στοιχεία ΙΚΑΡΙΑ για τα έτη 1998. Προκειται για τα είδη διατήρησης και τα ποτά. Όπως θα διαπιστώσει και ο αναγνώστης, ο βαθμός συγκέντρωσης του κεφαλαίου είναι από υψηλές μέχρι και πολύ υψηλές. Πράγμα που σημαίνει ότι ένας πολύ μικρός αριθμός, 17, επιχειρήσεων, σε σύνολο 887, ελεγχουν την παραγωγή του δύο αυτους τομείρων, αρ και τις τιμές. Η εικόνα που προκρίνεται είναι η ακόλουθη:

● Στα είδη διατήρησης, σε σύνολο 733 επιχειρήσεων, οι 5 πρώτες, ή το 0,68% του συνόλου, πραγματοποιούν το 17,5% του κύκλου εργασιών, κατέχουν το 18,8% του παγίου κεφαλαίου, το 19,2% των ιδίων κεφαλαίων, το 26,4% των μεκτών κερδών, το 38,8% των καθαρών κερδών και αποσπολουν το 11,8% των εργαζομένων. Προκειται για τις βιομηχανίες «Δέλτα», «Ελληνική Βιομηχανία Ζάχαρης», «ΟΑΓΕ», «Chrita» και «Nestle». Αντίστοιχα, οι 15 πρώτες, ή το 2% του συνόλου πραγματοποιούν το 31,5% του κύκλου εργασιών του κλάδου, ενώ κατέχουν το 33,2%

του παγίου κεφαλαίου, το 31,3% των ιδίων κεφαλαίων, το 42,5% των μεκτών κερδών, το 55,2% των καθαρών κερδών, ενώ αποσπολουν το 23,3% των εργαζομένων. Ποιες θα μπορούσε να χωρικοίτε στα οσάρρα οι 15 αυτές μονοπωλικές επιχειρήσεις δε διαμορφώσυν τις τιμές στον κλάδο τους και δεν αυξήθηκαν σε ένα σημαντικό ποσστά - για τον άλλο αυθεντία το εμπορικό κύκλωμα - στην άνοδο των τιμών στα είδη διατήρησης κατά 10% το 2001;

● Στη βιομηχανία ποτών, σε ένα σύνολο 154 επιχειρήσεων, οι 2 πρώτες - η 3Ε και η «Αθηνάϊκή Ζυθοποιία» - το 1,3% του συνόλου, πραγματοποιούν το 64,3% του κύκλου εργασιών, ενώ κατέχουν το 49,4% του παγίου κεφαλαίου, το 78,1% των ιδίων κεφαλαίων, το 59,6% των μεκτών κερδών, το 83,2% των καθαρών κερδών, ενώ αποσπολουν το 33% του προσωπικού. Στην κλάδο αυτό, το 2001 σημειώθηκε μέτρο από αυτήν που σημειώθηκε στον κλάδο των τροφίμων.
Θ. Κ.

Η ΕΙΣΗΓΗΣΗ ΣΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΣΤΙΣ 12 ΓΕΝΑΡΗ 2002

Τα αντισφαλιστικά μέτρα θα μείνουν στα χαρτιά!

Τα συμπεράσματα από τις μεγάλες εργατικές κινητοποιήσεις και το πλαίσιο των διεκδικησών μας

Ο χρόνος που πέρασε από το Συνέδριο μέχρι σήμερα απομαθευτική κυρίως από τις μεγάλες κινητοποιήσεις της εργατικής τάξης (ΕΤ) ενάντια στα σχέδια και τις αποφάσεις της κυβέρνησης για διάλυση της Κοινωνικής Ασφάλισης (ΚΑ), καθώς και από τα μέγιστα σε όλη τη χώρα αυταλλολητήρια εργαζομένων, λαού και νεολαίας ενάντια στον ιμπεριαλιστικό πόλεμο.

Η κινητοποίηση του κλάδου στις 5 Απριλίου, η κατάληψη του υπουργείου Εργασίας, οι καταλήψεις Νοσηρικών και περιφερειακών γραφείων του ΙΚΑ άναψαν τη φλόγα για τον ξεσηκωμό της ΕΤ σε όλη τη χώρα.

Η πρωταρχική επιτυχία των πανεργατικών απεργιακών κινητοποιήσεων στις 26 Απριλίου, 1 Μάη, 17 Μάη που ακολούθησαν, καθώς και η κινητοποίηση του κλάδου στις 17 ΙΟΥΝΙΟΥ έφεραν με δυναμικό τρόπο στο προσκήνιο το εργατικό κίνημα και τα προβλήματά του.

Οι χιλιάδες εργατές, όλοι εργαζόμενοι, με τις οικογένειες και μαχητικές κινητοποιήσεις τους, έστειλαν μήνυμα σαφές, ρητό και κατηγορηματικό.

Τα αντισφαλιστικά μέτρα θα μείνουν στα χαρτιά, δε θα περάσουν.

Παράλληλα των μηνιαίων των εργαζομένων, κεφάλαιο, κυβέρνηση και όλες εκείνες οι δυνάμεις που ριχνουν νερό στο μύλο της κυβέρνησης, εναντιώσαντες τους δεσπολιστές της για την αναστολή της μεγαλύτερης κατάκτησης του αιώνα.

Παράλληλα και οι συνδικαλιστικές ηγεσίες, που, κάτω από την πίεση του ταξικού πόλου στο συνδικαλιστικό κίνημα, του Πανεργατικού Αγωνιστικού Μετώπου, αναγκάστηκαν να πάρουν αποφάσεις για κρήνη απεργιακών κινητοποιήσεων.

Ο απεργιακός ξεσηκωμός της ΕΤ υποχώρησε την κυβέρνηση σε αναδίπλωση, Αναδίπλωση, που, όπως ουσιαστικά εκτιμάμε, είχε το δικαίωμα χαρακτήρα, με στόχο το κέρσιμο χρόνο για να φθάσει όσο το δυνατόν πιο εύκολα στην επίτευξη των σχεδίων της, που είναι η λεηλασία και διάλυση της ΚΑ.

Αναμφισβήτητα, αυτός ο ελεγχμός της κυβέρνησης είναι μια πρώτη νίκη του εργατικού κινήματος, μια δικαιοσύνη των ταξικών δυνάμεων.

Αυτή η νίκη, χωρίς να είναι επαρκής για να φέρει πραγματικό αποτέλεσμα, είναι όμως η αρχή, δείχνει το δρόμο του αγώνα και όχι της αποδοχής, του διαλόγου της απάτης.

Έως αρχές του Δεκεμβρίου και αφού ένα προπαιδεί η ουσκωπή της ΓΣΕΕ με εργαζοτές και πολιτικά κόμματα, ουσκωπή που ανέλαβε τις πύλες του κοινωνικού διαλόγου, αναδεικνύοντας

ταυτόχρονα και τη συμβατική απεργιαστικοποίηση από τη ΓΣΕΕ, το ΙΟΒΕ (θεωρητικό επιτελείο του ΣΕΒ), παρουσίασε μελέτη για τη «μεταρρύθμιση» της Κοινωνικής Ασφάλισης.

Η μελέτη βρήκε απόλυτα σύμφωνους τους εκπροσώπους του ΠΑΣΟΚ και της ΝΔ.

Η απόλυτη ταύπη τους δεν είναι κάτι το καινούριο με μας αφού όλοι γνωρίζουμε ότι την τελευταία δεκαετία εναλλάσσοντο ρόλους, όταν ο ένας ψιφίζει τους αντιπαραλοιστικούς νόμους, ο άλλος τους εφαρμόζει.

Καινούρια βήματα δεν είναι και η μελέτη του ΙΟΒΕ, καθώς και τα μέτρα που προτείνει αυτή η μελέτη. Όσον αφορά στη δαμή του νέου ασφαλιστικού αμτήματος το ΙΟΒΕ προτείνει την εφαρμογή του χλιανού μοντέλου των τριών πυλώνων:

Ο πρώτος πυλώνας, που σηματοδοτεί την κατάληξη των κατατεμένων οριών αυτοεξοδότησης τα οποία απορρέουν έναν από τους θεμελιώδεις λόγους της ΚΑ, αναφέρεται στην κύρια σύνταξη που θα στηρίζεται στην «τριμερή χρηματοδότηση» το ο ύψος της θα είναι προνοσκακό χαρακτήρα, δηλαδή σύνταξη κυριολοιστικά πένιως, ένα βοηθήμα.

Ο δεύτερος πυλώνας θα είναι τα Επικουρικά ταμεία, που θα λειτουργούν με πλήρη αυτοεξοδότηση και θα στηρίζεται στην χρηματοδότηση εργαζομένων και εργοδοτών.

Και ο τρίτος πυλώνας αφορά την πλήρη ιδιωτική ασφάλιση με εισφο-

ρές των εργαζομένων. Είναι φανερό ότι το σύστημα που προσηγορεύεται και προφώνον οδήγησε χιλιάδες εργαζομένους στην πείνα και την ερβθλίωση.

Η μελέτη - φωνάζει για την εργατική τάξη δεν παράλειπει να προτείνει παρεμβάσεις που θα επικεντρώνονται:

- στην αύξηση των οριών αυτοεξοδότησης,
- στη μείωση των αυτοεξόδων,
- στην ανατροπή των αυθιγενών και βραβών επαγγελματών, καθώς και των προϋποθέσεων χορήγησης αναπληρωτικών συντάξεων,
- στην αύξηση των ασφαλιστικών εισφορών.

Ενδεικτικώς οι στην πυροδότηση του φουρνιού στα θεμέλια της ΚΑ ήταν ο δήλαος του υπουργού Υγείας Αλ. Παπαδόπουλου, ο οποίος υπονεραμίνθηκε της απουσίας ή ο ανατροπή πρέπει να γίνου άμεσα, «εμπρε να έχουν γίνει χθες» και το πρόβλημα της βιωσιμότητας δεν επιδέχεται αναβολές: καθώς και ο επικεφαλής Πολιτικού Σχεδιασμού της ΝΔ, Γ. Στυλιανός, ο οποίος τολμώνας «ότι η μελέτη είναι βλαβ ανεναντίσης των δύο κομμάτων και του κοινωνικού διάλογο», χαρακτηρίσε μεγάλο πλήγμα τα βραβα και αυθιγενία και κάλεσε την κυβέρνηση να κάνει το καθήκον της.

Η επίθεση ενάντια στα κοινωνικο-

ασφαλιστικό δικαίωμα έχει στόχο να μην αφήσει τίποτα όρθιο, οι ακριβείς ρυθμίσεις μπορεί να είναι εκείνες ή ο άλλες, αλλά θα υπηρετούν τον ίδιο σκοπό.

Η κυβέρνηση, τα δεκαόνια στήριξης της πολιτικής της, τα φερβίωνα υποταγής επιφερόντων να οικοδομήσουν συνανταίες, αντιλαϊκά μέγιστα και συμμαχίες.

Οι εφεδρείες της, οι παραδομένες ηγεσίες των κεντρικών συνδικαλιστικών οργάνων, υπακούσαν σε πλήρη κίνηση, εργαζόμενοι ακορραστα, προκειμένου να αιχμαλωτίσουν τα συνδικάτα στην στρώμα ενός «κοινωνικού διαλόγου», που σε τίποτα δε διαφέρει από το φαρμάιο.

Γνωρίζοντας ότι στην ταξική αντιπαράθεση «αυτοκρατορία» δεσφεί είναι άλλο από τη συγκροτημένη αποφασιστική εναντίη πάλη των εργαζομένων, κάνουν κάθε προσπάθεια επηρεασματολοισμίου, εργαρχοισμίου, παραπομπών τμημάτων της εργατικής τάξης, καλύτερησώνσων στήριξης αυταυτεσής, ότι, μέσα από το διάλογο με όλους αυτούς που διατυπώνουν και απαιτούν αυτές τις ανεργιακές παρεμβάσεις, θα γίνου κερδίζομενοι οι εργαζομένοιο.

Ο ξεσηκωμός των εργαζομένων την ένωση του προηγούμενου χρόνου απέδειξε ότι ο διάλογος που μπορεί να φέρει αποτέλεσμα είναι αυτός που γίνεται στους δρόμους.

Χιλιάδες εργαζομένοιο έχουν βγάλει τα αιωδοδία αιωμπερατάμια τους από την επίθεσή δυνάμεις που πρηνμποτιστήσαν, έχουν αυθεντιοτήσσει μέσα από την ίδια τους την πείρα ότι η αγωνιστική τους ένωση ο επόλου το δικό τους όψος.

Επίσης καταλαβαί ότι μόνο αν προχωρήσουν και άλλο στην ίδια κατεύθυνση θα μπορούσαν να επιβλήδουν θετικά η αυτοςής αποτελέσματα.

Αυτές τις αγωνιστικές διαδικασίες χιλιάδων εργαζομένων έχουμε υποσερώσσει σήμερα να εναντιώσουμε, όπως έχουμε και την υποσερώσσει μέσα από το ανέβασμα της δράσης μας με δυναμιοσμοσες τις γραμμές του αγώνα.

Μηνάιους σε περίοδο ακήρων ταξικών αγώνων.

Μαζί με τις ταξικές δυνάμεις, να κινώμε πρηνή τις αποφάσεις που υποθετηθήκαμε από εκαντισθέντες συνδικαλιστικές οργάνωσες και συνδικαλιστές στη μεγάλη συγκέντρωση του ΠΑΜΕ στο Σπώρτη, για νέες κινητοποιήσεις, συλλογήσων, απεργίας για την υπερασπίση και διεύρυνση της ΚΑ.

Η ΕΙΣΗΓΗΣΗ ΣΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ Τ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗ ΣΕΛΙΔΑ

Η κυβέρνηση, στο διάστημα της προετοιμασίας της για τη νέα επιχείρηση επιτυχημένης της ΚΑ, δεν άφησε σε εκκρόμηση τις ανεργιακές ανηλίκες της στασιάζει και employs.

Με τη λειτουργία των απογευματινών ιδιωτικών ατρείων μέσα τα νοσοκομεία, κάνει ένα ακόμη αποφασιστικό βήμα για την ιδιωτικοποίηση - εμπορευματοποίηση της Υγείας, δυναμίζει εκ νέου τα ασφαλιστικά ταμεία, μεγάλωνει την εκμετάλλευση των εργαζομένων, ενισχύει τα φρονιμάδια διαφόρων και εξαγοράζει στο χώρο της Υγείας νομοισμίες το φρεσάκι, επιχειρεί να μετατρέψει τους υγειονομικούς σε όργανα υλοποίησης της πολιτικής της, που θέλει τα νοσοκομεία να λειτουργούν από επιχειρήσεις.

Η διαγνώση της κυβέρνησης δεν μπορεί να κριθεί ότι η ενεργεία της ενίσχυσης στα γεωκεντρικά σχέδια της, να ανταλλάξει ό,τι οφείλει από το δημοσιο χαρακτήρα της Υγείας και της ΚΑ.

Με την ψήφιση του ανάλκτικού προπολογισμού που κινείται στην ίδια ροπή με τους προηγούμενους, προσαρμόζονται και αυτός στις απαιτήσεις του μεγάλου κεφαλαίου και τις απαιτήσεις της ΟΝΕ, η φτώχεια μεγάλωνει. Η Υγεία, η Πόνοια, η Κοινωνική Ασφάλιση, η Μορφωση και ο Πολιτισμός υποδουλώνονται παραπέρα.

Ο προϋπολογισμός, που πλήττει για άλλη μια φορά τα πλάτα και μερολάι λάκκι στρώματα, ανεβάζει στα ύψη τη στρατιωτική δαπάνη, κολλάει και τις δαπάνες για τα Σώματα Ασφαλείας.

Το πιο σημαντικό είναι ότι οι δαπάνες για τα Σώματα Ασφαλείας προσανατολίζονται στην αντιμετώπιση και καταστολή των αντιδράσεων του λαϊκού κινήματος.

Η κυβέρνηση, συνεχίζοντας την πολιτική των ιδωτικοποιήσεων που αποτελεί στρατηγική του κεφαλαίου, αφού μέσα από αυτές λεηλατεί τον πλούτο της χώρας, αυξάνει το βαθμό εκμετάλλευσης και δημιουργεί νέες στρατιές ανέργων, παραδίδει τα Ναυπηγεία Σαλαμίνας στο γερμανικό κεφάλαιο, επιβάλει τα Ελληνοα Παζαρέλια, την τουριστική υποδομή που ανήκει στον ΕΟΤ, δίνει στους αείρα στο Ξενοδοχίο ΕΤΕΑ - ΔΕΒΑ, της «Ολυμπιακής» των λυμένων.

Η κυβέρνηση, πιστή στις εντολές του μεγάλου κεφαλαίου, νομοισμίες τα δολομειροκά γραφεία «νοκιστική» εργαζομένων και, διαγράφοντας κάθε έννοια ασφαλιστικού εργασιού δικαιοσύνης, χρίζει στον Κόσμο της πιο άγριας εκμετάλλευσης τους εργαζόμενους.

Η «νοκιστική» του εργαζομένου από εταιρεία σε εταιρεία θα έχει σαν αποτέλεσμα ο εργαζόμενος, μέσα από τη συνεχή αλλαγή κλάδων και εκδοχών, να χάνει δικαιοσύνη, όπως προϋπηρεσία, επιδοτάκια κλπ., να του αφαιρείται η δυνατότητα της συλλογικής δράσης, η σύνδεση και οργάνωση στο Συνδικάτο.

Με τη δυνατότητα που δίνεται στις δολομειροκά εταιρείες να αμείβουν με τα καλύτερα όρια που ορίζει η Εθνική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας, καταργούνται στην πράξη η Κλιμακώδης και Επιχειρησιακές Συμβάσεις Εργασίας.

Η κυβέρνηση, στη γραμμή του ανάλκτικού και αυταρχικού καθήκοντος που ακολουθεί χρόνια και εκδίδεται να αποτρέψει κάθε κίνηση που θα εκδόσει διαταγές ενάντια στην κυβερνητική ανάλκτική πολιτική, προχάρη στην ψήφιση του «τρονισμού», δημιουργώντας ένα ακόμη όπλο στο χέρι της, είναι ένα όπλο εναντίον σε όποιους αμειψθούν την κυριαρχία του κεφαλαίου και των πολιτικών του εκκροτών.

Το ΠΑΜΕ, το ταξικό συνδικαλιστικό κίνημα, μπροστά ο αυτήν, την πολυμεταστή επιθεσία δεν είναι με στωικότητα να χέσει την κυβερνητική δράση που ανώτατες δεν περιορίζεται στη δημιουργία των προϋποθέσεων για τον αναγκαστικό ξεσηκωμό των εργαζομένων ενάντια στο νοσοκομείο ξεσηκωμό της ΚΑ.

Αναγκή την πάλι του σε όλα τα μέτωπα, έκανε

κάθε δυνατή προσπάθεια, ώστε να ενταχθεί στο στοιχείο της αμφιβήθησης και η πάλι ενάντια στο σύνολο των ανάλκτικών μέτρων, να μην καταγραφεί ως αναποδοξισμός και τελεσίδικα, να μην περιοριστεί η δράση στην άμυνα, να ανοίγει ο δρόμος της αντιμετώπισης, του δεκτικτικού αγώνα, στη βάση των συζήτησιών αναγκών της εργατικής λαϊκής οικογένειας να ενωθούν το μέτωπο πάλι ενάντια στη λογική του «εργικού» και του «ρεαλιστικού», λογική που προσπαθούν να παγώσουν ρεφορμιστικές και παραδομένες συνδικαλιστικές ηγεσίες.

Ιμπεριαλιστικός πόλεμος

Το ταξικό συνδικαλιστικό κίνημα, το ΠΑΜΕ, μπροστά άμεσα να ανεβάσει τις μορφές πάλης, να δώσει στους εργαζόμενους για καταστολήν ακόμη περισσότερο ότι η ιμπεριαλιστικός πόλεμος δεν είναι παρά η προσπάθεια του μεγάλου κεφαλαίου να αυξήσει ακόμη περισσότερο τον πλούτο του, μέσω από το κτήσιμο των λαών με την αφαίρεση δικαιωμάτων τους.

Το εργατικό κίνημα, που πρωτοστάτησε στις αντιιμπεριαλιστικές, αντιπολεμικές, κινητοποιήσεις, δεν πρέπει να κλειστεί στα τέλη της αυτοκτονικής ποίησης, η στο ότι κινώμε, κινώμε το κούρκον μας. Τότε το παιχνίδι είναι χαμένο.

Οι φωνές του θάρους και της λογικής πρέπει να πολλαπλασιαστούν. Μόνο τότε θα υποχωρώμε σε αναδιάρθρωση όλους αυτούς, που, ενώ βρισκόμαστε μπροστά στους ατίτητους, νικηζόμενοι ότι τα σχέδια τους κινώμεται με αποτυχία, αν δεν στρατίζουν στην αδράνεια και συνείδηση μεγάλου μερους του πληθυσμού.

Το Αργιστάρι, είπες στο πολεμικό του διάγγελμα ο Μπους, «είναι ένα μέρος της εκστρατείας ενάντια στην τρομοκρατία, είναι ένα από τα μέτωπα του πολέμου», ενώ ο Αμερικανός πρωθυπουργός στο Ηνωμένο Εθνικό Ώθλημα ότι αυτή η πορεία ίσως βρούμε ότι η αυτονομία μας απαιτεί περαιτέρω δράση σε βάρος άλλων οργανισμών και άλλων χώρων».

Αυτή η προειδοποίηση επέταξε τη διαρκή επαγρύπνηση και κίνησηση συνδικάτων και λαϊκών λαϊκών φορέων των εργαζομένων, της νεολαίας, του λαού μας.

Όσο μεγαλύτερη η πίεση του λαού μας καταλαβόν ότι αυτός ο πόλεμος θα βαθύνει τα σκοτάδια σε όλο τον κόσμο, ότι αυτός ο πόλεμος δεν θα διεξάγεται στο πεδίο των στρατιωτικών επιχειρήσεων, αλλά θα απλώνεται στο εσωτερικό των κρατών με την επιχείρηση περυσιτών των ατομικών και συλλογικών δικαιωμάτων και δημοκρατικών ελευθεριών.

Οι ανάγκες για η επιχείρηση ενάντια στο βιοτικό μας επίπεδο, στα δικαιώματα και κατακτήσεις μας, θα ενταχθεί ο αυτόν τον πόλεμο.

Τότε οι σπέρνες του συνεργείου που έχουμε σχηματίσει απελευθερώσουν κοινωνικές δυνάμεις, θα βαθαίνουν από το καταρσιση της αδράνειας χιλιάδες και θα βούν οδηγούν στην όρση, εκεί όπου το πόνο κινώ και το μέλλον του λαού μας.

Ο πόλεμος για το «ψυμψωμο» λαών και κινήματα τάρω αρχίζει. Από την ένταση της επιθεσίας, προκύπτει η ανάγκη για η μεγαλύτερη όσο γίνεται συμμετοχή στον αντιπολεμικό, αντιιμπεριαλιστικό αγώνα. Ο αγώνας για την απεμπλοκή της χώρας μόνο από τους ιμπεριαλιστικούς τυχοδιωκτισμούς και «αφροσύνη» δεν θα γίνει και το μέλλον του λαού μας.

Για η εμπλοκή είναι βόθα και πολιτεύεται. Εκτός από την άμεση πολιτική συμμετοχή και στην Ακρόαση που επικίνδυνος εξέλιξη, με την αποστολή Ελλήνων στρατιωτών στο Αργιστάρι, είναι η υποστήριξη ενός ανεξαρτήτου στην ανάλυση ρόλου στους ιμπεριαλιστικούς σχεδιασμούς, είναι η βάση της προοικονομικών δυνατοτήτων και ελευθεριών στο όνομα του λεγόμενου ανθρωποκεντρικού αγώνα, στο όνομα της χώρας κινώ πολιτικής από το παγκόσμιο ιμπεριαλιστικό κέντρο ΗΠΑ, ΝΑΤΟ, ΕΕ.

Ο κλάδος μας, σε όλα αυτό το διάστημα, προ-

τοστάτησε στους αγώνες του εργατικού ταξικού κινήματος, εντός και εκτός της χώρας. Επέθετ κομοκρατικό πόλο στον ξεσηκωμό της εργατικής τάξης ενάντια στα σχέδια της κυβέρνησης για μεταδοχή της ΚΑ, ενωσμός με τη δική του δυναμική της πανελλαδικής απεργιακής κινητοποίησης.

Ομοσπονδία και Σωματεια, με αντιπροσωπείες, πήραν μέρος στις κινητοποιήσεις σε Γενική - Γενοβία - Βρυξέλλες.

Μεγάλη την ο συμβολή του κλάδου στους αντιιμπεριαλιστικούς αντιιμπεριαλιστικούς αγώνες του λαού μας, σε όλη τη χώρα.

Η δράση μας, δεν περιορίζεται στους αγώνες μας για την υπεράσπιση της Κοινωνικής Ασφάλισης και τους αντιιμπεριαλιστικούς - αντιπολεμικούς αγώνες. Ξεσηκώθηκε κυρίως στις μεγάλες πόλεις και στα μεγάλα έργα για την προστασία και διεύθυνση κατασκευών και δικαιωμάτων, για καλύτερα μεροκάματα, για την επιβολή μέτρων για την Υγεία και Ασφάλεια των εργαζομένων.

Εκτιμάμε σαν βήμα της δράσης μας από το Συνέδριο μέχρι σήμερα, δε σημαίνει ότι δεν υπάρχουν αδυναμίες. Αδυναμίες που πρέπει να αυξηθώ μετάνο για την εξάλειψή τους.

Στους αγώνες για την υπεράσπιση της Κοινωνικής Ασφάλισης, υπήρξε έντονη δραστηριότητα των σωματείων και από εκκρήξεις στην πράξη.

Η αντίληψη της δράσης μας ενάντια στον ιμπεριαλιστικό πόλεμο και τις συνέπειές του, δεν εκφράστηκε ανάλογα με το μέγεθος του προβλήματος και περιεπαιχτή στις μεγάλες και όχι όλες τις μεγάλες πόλεις. Είναι με αδυναμία που πρέπει να μας ανησυχεί και να μας προβληματίζει. Το ζήτημα του πόλεμου δεν μπορεί να αντιμετωπιστεί μόνο ένα πρόβλημα μέσα στα άλλα, πρέπει να είναι κυρίαρχο, να συνδέεται με τα άλλα προβλήματα και, ταυτόχρονα, να προβάλεται η βαρβαρή φύση του ιμπεριαλισμού, η επιθετικότητα του σε ό-

λους τους τομείς. Μόνο έτσι θα αρμολώμευ και θα διαμορφωνάμε πολιτικές συνειδησίες, δε ενωσόμεθα οι εργαζόμενοι των αγώνων.

Η συμμετοχή των συνδικάτων στους απεργιακές κινητοποιήσεις, συνειδησίες, γενικά στη ζωή και δράση του σωματείου όλο εκτιμώμεν ότι χωροκτρίεται από μια στολισμότητα. Από στολισμότητα χαρακτηρίζεται όμως και η προσπάθεια να το ξεπεράσει αυτού του μεγάλου προβλήματος, που βαθεί βαθιά στην ανάπτυξη της δράσης μας, των αγώνων μας.

Από στολισμότητα χαρακτηρίζεται και η συμμετοχή των συνδικάτων στις μέχρι σήμερα αρχαιολογίες των συνδικάτων και αυτό δεν πρέπει να μας αφήνει αδιάφορους.

Παρά τη βετακή δράση που έχουν αναπτύξει συνδικάτα στο χώρο ελεύθου τους γίνεται μεγάλη τεχνικά έργα και κατασκευές, δεν πρέπει να κλεινόμε τα μάτια μπροστά στις αδυναμίες.

Η αδυναμία στο στήσιμο Επιτροπών Αγώνων στους μεγάλους χώρους δουλειάς - αδυναμία που προκαλείται κυρίως από τη διασκοπότητα των εργαζομένων να αναπτύξουν συνδικαλιστική δράση, διασκοπικότητα που έχει να κάνει με την εργοδοτική τρομοκρατία, αλλά και την αναμορφωτική πολιτική της συνειδησίας - ομοδυναμίας τη δράση μας, διευκολύνει τη δράση των εργοδοτικών μηχανισμών, αδυνατίζει το στοιχείο της εμπνεύσεως και του προσατομολογισμού, λειτουργεί αναποτελεσματικά στην ανάσχεση νέων στελεχών, βαθύνει μας από το κούμπι της ταξικής πάλης.

Συνδικαλισμοί

Η συμμετοχή γυλάδων εργαζομένων του κλάδου στους απεργιακές κινητοποιήσεις της άνοιξης, σε κάποια περίπτωση δεν μπορεί να μας οδηγήσει σε εκτίμηση ότι αυτές οι δυνάμεις είναι όλες ετοιμοπόλεμες. Το ότι είναι τμήμα του κλάδου είναι αυτονόητο και πρέπει εύκολα να αναπτύσσεται από:

ΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΣΤΙΣ 19 ΓΕΝΑΡΙΟΥ 2002

ήθηκε στην κινητοποίηση του κλάδου στις 17 ΟΥΝΗ, όπου εκατοντάδες συνάδελφοι, οι οποίοι ήταν μέρος της πανεργατικής κινητοποίησης, δε συμμετείχαν στην κλιμακωτή κινητοποίηση, αναλαμβάνοντας στο δόκανο του κυβερνητικού αποποραιοταξολογίου και της προσπάθειας φερεναρισμού των αγώνων από τις συμβολισμένες συνδικαλιστικές ηγεσίες.

Μοναί όταν ξεπεράσουμε αδυναμίες που χαρακτηρίζουν τη δράση μας, μόνον όταν με τη δράση μας δημιουργούμε ρήγματα στη βρωμική βελούδα του αποποραιοταξολογίου και της συνεισφοράς, μόνον όταν καθυμενάμε και περιορίζουμε εργαζόμενους κατοικιών οι ενοίκιοι αντικειμενα εκμετάλλευσής και πρέπει να υποστηρίξουμε το συμφέρον τους.

Μοναί, κυρίως, όταν μεγάλα τμήματα εργαζόμενων κατοικιών ότι για να ανατραπεί η σημερινή μορφή πραγματικότητας, πρέπει να δραστηριοποιηθούν άμεσα σε συσχετισμό δύναμης ανάμεσα στο λαό και τις δυνάμεις που υπηρετούν το κεφάλαιο.

Μοναί τότε οι αγώνες μας, χωρίς σκαμνισμένα, δε πάραυτα τα χαρακτηριστικά της έντονης μαζικότητας, της διάρκειας, της ρηξής, της συγκροτήσεως.

Για να δημιουργήσουμε, όμως, τις προϋποθέσεις τέτοιων αλλαγών, την προώθηση στην πράξη ενός τέτοιου στόχου, πρέπει έμφως να κατακτήσουμε ε-πιπέδου δράσης, τέτοιου, που να εξελίσσεται, να προσανατολίζεται και να κάνει μαχητικότερο τον κλάδο.

Συνάδελφοι

Οι υποθέσεις μας αφορούν στον κλάδο, η προσαρμογή της ζωικής μας στις σημερινές απαιτήσεις επιβάλλουν σημαντικές αλλαγές στη λειτουργία και δράση των σωματείων, στον προσανατολισμό και να κάνει μαχητικότερο τον κλάδο.

ριάρχου χαρακτήρα, όπως οι δικαιοδοτήσεις, οι αναταστές στις εργασιακές σχέσεις, να μας αφήνουν αδύναμους. Πρέπει να αναπτραξούμε με τις συσχετισμένες αντιλήψεις και να βγει ενωμένη η ύπωση της τοξικής ενότητας και ενιαίας δράσης της εργατικής τάξης.

Δεν μπορεί σήμερα να περιορίζουμε την πηλή μας σε ό,τι αφορά στο ζήτημα της Κοινωνικής Ασφάλισης, που σήμερα παίρνει εκπληκτικές διαστάσεις. Π.χ., η πηλή που γίνεται από υ-γενειακούς και από ταξικά εργατικά συνδικάτα για να μη λειτουργήσουν τα ανευμενικά ιστορία δεν πρέπει να έχει περιορισμό χαρακτηριστικά, πρέπει να ενσωματώνει και αυτό είναι το χρώμα όλων μας.

Κανείς δεν αμφισβητεί ότι η μάχη για το μεροκάματο, την εφαρμογή της σύμβασης, την ασφαλίση, την επίλυση μέτρων Υγιεινής και Ασφάλειας πρέπει να ενωθούν, να αγγίξουν και τα συνδικάτα που βρίσκονται μακριά από την ανάπτυξη τέτοιων προβλημάτων.

Η δράση μας, όμως, πρέπει να απλωθεί και τέτοιες δυναμότητες υπάρχουν σε μια σειρά άλλα ζητήματα, που συνδυάζονται τον κύκλο των εργαζόμενων που συστήνουν μαζί τους, που δημιουργούν προϋποθέσεις ενίσχυσης της μαζικής δύναμης στα συνδικάτα και ενιαίας δράσης εργαζόμενων και πλατιάς λαϊκής δράσης.

Τέτοια προβλήματα, όπως της Υγιεινής, της Παίδειας, του ενοικίου, της κατοικίας, των νοματικών, είναι προβλήματα που κινεί τους εργαζόμενους, δημιουργούν πεδία αντιπαράθεσης με τις α-νταξιακές πολιτικές, αφιερώνουν την ταξική πολιτική ανέγηση, δυνάμωσαν τις γραμμές του Ανοήτου.

Η σύγκρουση κεφαλαίου - εργασιών εκφράζεται μέσα από όλα τα προβλήματα. Αυτό τον προσο-

νοταλισμό δεν τον έχουμε κατακτήσει και πρέπει να αναζητήσουμε το δροσικό μας προς μια τέτοια κατεύθυνση.

Τα σωματεια μπορούν, δε βρισκόμαστε έξω από τις δυνατάτες τους, να οργανώσουν συζητήσεις σε συ-νεργασία με άλλους φορείς για τα ζητήματα της Υγιεινής, της Παίδειας, της κατοικίας, των νοματικών κλπ. Αυτό δεν πρέπει να μπει στα πλαίσια μιας προτροπής, πρέπει να εκφραστεί στην πράξη.

Συνάδελφοι

Στις 8 Γενάρη, συνεδρίασε η Γραμματεία του ΠΑΜΕ. Εκτιμώντας τα οξυμένα προβλήματα των εργαζόμενων, τη συνολική επίθεση των δυνάμεων του κεφαλαίου, κυβερνήσεως και αξιωματικής αντιπολι-τευτικής, αλλά και τη θέση υποταγής των πλειοψηφικών ΓΣΕΕ και ΑΔΕΔΥ, καλεί την εργατική τάξη σε συσχετισμό, σε αντιπαράθεση, ενάντια στα σχέδια του κεφαλαίου και του πολιτικού του προσηκού.

Καλεί τα ταξικά συνδικάτα, ανοίγοντας την αυ-λία νέων σκληρών αγώνων, να προχωρήσουν σε ολλοκλητήρια στις 31 Γενάρη σε όλες τις μεγάλες πόλεις της χώρας με κεντρικά ζητήματα των ολλοκλητήριων.

Την υπεράσπιση της εργατικής Κοινωνικής Ασφαλίσης, τη διεύρυνση των ασφαλιστικών δικαιωμάτων, την απαίτηση για την υπογραφή νέων Συλλογικών Συμβάσεων Εργασίας, που θα ικανοποιούν τις πραγματικές και αυξημένες ανάγκες της εργατικής - λαϊκής οικογένειας, τη διεκδίκηση αναβάθμισης υπηρεσιών Υγιεινής και Πρόνοιας, κέντρα στην εμπροσθοπομπή και την δικαιολογία της δημοσίας Υγιεινής.

Συνάδελφοι

Προτείνεται, να παρουμε μέρος στο ολλοκλητή-ριο της 31ης Γενάρη, να πρωτοστατήσουμε για την επιτυχία του, να μην περιοριστούμε μόνο στις μεγάλες πόλεις. Όπου είναι δυνατό, σωματεια μακρών πόλεων σε συντονισμό με άλλα σωματεια της πε-ριοχής να προχωρήσουν την ίδια μέρα σε συγκε-ντρώσεις με το συγκεκριμένο περιεχόμενο.

Παράλληλα με την ενμμερωση των εργαζόμενων για το ολλοκλητήριο της 31ης Γενάρη, να προω-ταζόμαστε, να ενεργοποιούμε τον κλάδο για κλι-μακωτή των πανεργατικών κινητοποιήσεων, να προω-ταζόμαστε για απεργιακές κλιμακικές κινητο-ποιήσεις.

Σημαντικό είναι, να μην περιορίζουμε την ενμ-μερωσή μας στους στόχους και επιλογές της κυ-βερνήσεως για το ζήτημα της ΚΑ, να τη διεκρυ-βούμε, να παραβλάθουμε το δικό μας πλαίσιο στόχων όπως για την Κοινωνική Ασφάλιση, δημοκρατικής μαχίτης, όχι μόνο για την υπεράσπιση της δημο-σίας ΚΑ αλλά και τη διεύρυνση των ασφαλιστικών μας δικαιωμάτων.

Συγκεκριμένα, διεκδικούμε:

- Δημόσια, καθολική, υποχρεωτική Κοινωνική Ασφάλιση με παροχές και υπηρεσίες υψηλού επιπέδου για όλο το λαό. Κατάργηση της επιχειρη-ματικής δραστηριότητας στην Κοινωνική Ασφαλί-ση.
- Δημόσιο, δωρεάν σύστημα Υγιεινής για όλο το λαό, χωρίς διακρίσεις και ανισότητες.
- Πλήρη ασφαλιστική - ιατροφαρμακευτική κά-λυψη όλων των ανέργων και των οικογενειών των μετανεωτών, των εργαζόμενων με μερικτή ποσοχολία, Υπολογισμό ολλοκλητού του χρόνου α-νεργίας με συντάξιμο χρόνο.
- Μέισωση των οσίων ηλικίας αναταξοδότησης - αντιπώληση της εξίσωσης των ορίων ηλικίας σε άν-δρες και γυναίκες.
- Τα όρια ηλικίας να μην ξεπερνούν τα 60 χρόνια για τους άνδρες και τα 55 για τις γυναίκες (55 και 50, αντίστοιχα, για τα βαρέα - ανθυγιεινά επαγ-γέλματα).
- Κατάργηση του κατώτερου ορίου συντάξεως με 4.050 ημερες εργασίας - κατώτερο σύνταξη στα 20 Ημερομίσθια Αναδοχικού Εργατή ή το 80% του μισθού, κλιμακωτή της σύνταξης μετά τα 4.050 σε ποσοστό 3 ανά 300 έτηνια.

- Βάση υπολογισμού της σύνταξης, ο μισός ό-μος όλων των αποδοχών της τελευταίας 3ετίας.
- Καμιά πρόβλεψη επιβάρυνση των εργαζόμε-νων. Να μειωθεί το ποσοστό συμμετοχής στην κα-τεύθυνση της απαλλαγής των εργαζόμενων από τις ασφαλιστικές εισφορές. Να πληρώσουν το κράτος και η εργοδοσία, το μεγάλο κεφάλαιο, που κατα-λείπονται χρόνια τα Ταμεία.
- Παύση της αναπροσαρμογής επιστηθών των κλιμακών των τεσσάρων ποσών που ορίζονται στα ασφαλιστικά τμήματα το κράτος και η εργοδοσία.

Κατάργηση των αντισοφιστικών νόμων της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ.

- Υπεροστροφή, επέκταση του θεσμού των βα-ρέων - ανθυγιεινών επαγγελμάτων. Εφαρμογή συ-στροφής ηλικίας για την Υγιεινή και Ασφάλεια στους τέτατους δώδεκους.
- Να αναγκαστούν τα υπέρ αγνώστων έτηνια. Να επαναλάβουν οι συντάξιμοι για τις οικοκο-μικές εργασίες στο 1 - 1,5 να καταργηθεί το άθρο-νο 26 του Ν. 2520.

ΚΑΛΙΔΙΚΕΣ ΣΥΜΒΑΣΕΙΣ

Προτείνεται, ανά βάση των οικονομικών μας διεκδικήσεων να είναι η εξής:

- A) - Για τους Οικοδομικούς: Αύξηση των ημερομίσθων 8% - Για τις άλλες ειδικότητες: Κατώτατο ημερομίσθιο 12.000 ετών.
- B) Να διεκδικήσουμε μία ακόμη τριετία στους Οικοδομικούς και σε όσες ειδικότητες πέριον δεν ήταν τριετία, να διεκδικήσουμε τη μετατροπή του ποσοστού στις τριετίες από 5 σε 10%.
- Γ) Να διεκδικήσουμε να σταματούν οι εργασίες λόγω κλιμακίων στους 37°C, από 38°C που είναι σήμερα. Το ίδιο να ισχύει και στην θερμοκρασία σε περίοδο ψύξης πρέπει κάτω των 3°C και το μεροκάματο να καταβάλλεται στο κενάριο.
- Αυτός ο προσανατολισμός, το πλαίσιο πηλής για το επόμενο διάστημα πρέπει να διασφαλίσει το ού-λο των συνδικατών της δύναμης μας, χωρίς να παρεμβάλλεται, αλλά να δυνάμωσει την πηλή μας.

- Για να υπερασπίσουμε κυβέρνηση και εργοδο-σία να σταματούν να παίρνουν με τη ζωή μας, να σταματούν οι χώροι εργασίας να είναι κλιμα-κισμένα παγίδες θανάτου, να σταματούν το καθε-στώς της υπερεκμετάλλευσής της εργασίας με τα 10ώρα και 12ώρα που πολλαπλασιάζουν τον κί-νδυνο για εργατικά συστήματα.

- Για πλήρη και σταθερή εργασία.
- Να κεντηθούν των 25ετών με νομοθετική γεν-κευμένη εξομολόγηση 7 ώρες τη μέρα, 5 μέρες τη βδομάδα με αύξηση των αποδοχών.
- Ενάντια στους "προνομιούχους", στην πολιτική του ανταρτικού και της καταστολής, ενάντια στην τρομοκρατία και εργοδοτική αυθαιρεσία στους χώ-ρους δουλειάς.

Τρανήτρηση, ενσωμάωση στην ταξική μας αλλη-λέληση και κοινή δράση με τους οικονομικούς με-ταναστεύτες.

Κάμωση των αγώνων των Παλατιστών, για ε-λεύθερο πετρίδιο, όλο μας αγώνα.

Εκφραζόμαστε με κάθε τρόπο την αλληλέγγυη μας στον τουρκικό λαό.

Στηρίζουμε τον αγώνα της φτωχής αγροτιάς, γιατί η φερεναμοκρατική αντίπαση της εργατικής οικογένειας, που προβάλλουν οι σπαδοί του "εμ-μνομολογίου" μέσω από τη συρρίκνωση και το ξε-κλήρισμα πληθών μακροχρόνιων ανέργων, ομαρ-νεί μόνον το μεγάλο κεφάλαιο.

Αντιβία, η ικανότητα των αγροτικών αιτημά-των, η εξασφάλιση της δυνατάτητος των αγροτών να μνηούν στα χωράφια τους και να καλλιεργήσουν τα χωράφια τους, να παράγουν με χαμηλό κόστος κα-λής ποιότητας αγροτικά προϊόντα, δε σφραγίζε-ται ποτέ αγρότες, αλλά ολλοκλητό το λαό και προ-σβάται στους εργαζόμενους, που η ύπωση των πολιτικών συρρίκνωσης και ξεκλήριματός δε προ-σβάθει εντός μίας απάντησης εργασίας στις, ή-δη, υπάθροους στρατιές ανέργων.

Η κυβέρνηση επείγεται να αναίτιο το φράγμα του Ασφαλιστικού, που θα αρχίσει να συζητείται από το μέσο Φλεβάρη, ενώ τελείται από την Ευρωπαϊκή Ένωση τα τελευταία μέρη αρωχητά.

Πολλές λόγος γίνεται σε διάφορες αναλογιστικές μελέτες και προτάσεις μεταρρύθμισης του Ασφαλιστικού για το Δημογραφικό. Είναι όμως τόσο καθοριστικό για το μέλλον του ασφαλιστικού συστήματος το γεγονός ότι έχει αυξηθεί ο μέσος όρος ζωής, και η πρόβλεψη πως οι εργαζόμενοι δε θα εμπαύονται πια για να καλύψουν με τις εισφορές τους τις ανατοξιστικές ανάγκες, όπως κατά κόρον προβλέπεται. Να θυμίσουμε ότι στο παρελθόν οι Έλληνες είχαν - αυθαίρετα - ενοχοποιήσει για τη μείωση των γεννησών, είχε μάλιστα υποβιβάσει την εργασία της γυναίκας το δημογραφικό πρόβλημα.

Ο ίδιος οι γυναικείς αποδόσεις την υπογεννητικότητα στην Ελλάδα κοινωνική προστασία και υποδότη για τα παιδιά και την οικογένεια, βάζοντας το κράτος μπροστά στις ευθύνες του. Όμως, και μια σύσταση που έγινε πριν μερικές μέρες στο Εθνικό Πανελλήνιο Συνέδριο Γεροντολογίας - Γηραιότητας από την Ηρα Εμκε - Πουλοπούλου, μέλος της Ακαδημίας Επιστημών της Νέας Υόρκης και αντιπρόεδρο της Ελληνικής Εταιρείας Δημογραφικών Μελετών, αποδοκίμα - με επιστημονικό επιχειρήματα - ότι το δημογραφικό πρόβλημα δεν είναι καθοριστικό για το μέλλον των συντάξεων. Άλλες είναι οι αιτίες της αύξησης των δαπανών για τις συντάξεις υπογραμμίζει, και το δημογραφικό δεν πρέπει να χρησιμοποιείται σαν άλλοθι για την παραπορά ευφάνταστων ανατοξιστικών και των οικείων αυτών περσώνων του παρόντος Υγείας, που σήμερα δεν καλλυπών τις ανάγκες του πληθυσμού, ιδιαίτερα των γυναικών, που είναι «οι φτωχές των φτωχών».

Μια συνολικά, που έχουμε μετά το συνδρόμο με την αλληλετή, ήταν ιδιαίτερα διακριτική:

Γεννήθηκαν πριν απ' τον πόλεμο...

Οι αναλογιστικές μελέτες υποστηρίζουν, αφιερώνοντας και δεν είναι δυνατό να αποτελέσουν τη βάση για τη μεταρρύθμιση του ασφαλιστικού συστήματος σε βάρος των ασφαλισμένων και των συνταξιούχων. Ένας από τους λόγους είναι πως δε λαμβάνουν υπόψη το γεγονός ότι η Ελλάδα δε γνώρισε έκρηξη των γεννησών επί μεταπολεμική περίοδο και επομένως δε θα γνώριζε την έκρηξη των γεννησών, που να οφείλεται ο αυτόν τον παράγοντα μέχρι το 2020-2025. Η μεγάλη αύξηση των ατόμων πάνω από 65 χρόνια το τελευταία χρόνια αντικατοπτρίζει την υψηλή γεννητικότητα της περιόδου του μεταπολεμικού και αυτής της θητείας με μέγιστο των ηλικιωμένων. Είναι όμως γνωστό ότι στη χώρα μας δε σημειώθηκε εντυπωσιακή αύξηση των γεννησών μετά το δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο, όπως συνέβη σε πολλές χώρες της Ευρώπης και στην Αμερική. Επομένως, δεν είναι δυνατό να προβλέψουμε το δημογραφικό προσηλώνοντας ως βάση αιτία της αύξησης των δαπανών για τις συντάξεις και να προσδοκούν μεταρρυθμίσεις, με στόχο τον παραπορά περιορισμό του κοινωνικού κράτους και τη χειροτέρευση της οικονομικής θέσης των ηλικιωμένων, με το πρόσχημα της εξοικονομικής προσαρμογής και των περσώνων πόρων και του υπερβο-

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΗ

Πώς παραπλανούν με το Δημογραφικό

κό κόστους και τα επιχειρήματα της βιομηχανικής του Ασφαλιστικού δεν εισπράττονται. Στις αναλογιστικές μελέτες δε λαμβάνονται υπόψη οι ιδιαίτερες της Κοινωνικής Ασφάλισης στην Ελλάδα, και τα αιτία που προκαλούν την κρίση του ασφαλιστικού συστήματος. Επισήμως δε λαμβάνουν υπόψη ότι η εισοδήματα μεταναστών - αν νομομοιοποιήθηκαν και ασφαλισθούν - είναι δυνατό να αλλάξει σημαντικά τη σχέση συνταξιοδότης προς ασφαλισμένους και να βοηθήσει στην επίλυση της κρίσης του ασφαλιστικού συστήματος. Εξάλλου, κάθε αλλαγή μελέτη για περίοδο μεγαλύτερη των 15-20 χρόνων στερείται σοβαρότητας και δεν είναι δυνατό, να στηρίξει μια τόσο σοβαρή μεταρρύθμιση, όπως αυτή του ασφαλιστικού συστήματος, για την οποία εξαρτάται η ζωή των μελλομένων γενών ηλικιωμένων. Μεταρρυθμίσεις που προτείνονται και βασίζονται σε τρεις πυλώνες, μεταξύ

Ιδιωτική ασφάλιση

Η ιδιωτική ασφάλιση δεν αφορά άτομα με χαμηλά εισοδήματα, με μισκή απασχόληση ή ανεργίας, όπως είναι διαφορετικό οι άνεργοι. Οι πιο πολλές γυναίκες δεν έχουν τη δυνατότητα να πληρώσουν τις εισφορές της ιδιωτικής ασφάλισης, που ενέχει τον κίνδυνο καταπόνησης της κοινωνικής αλληλεγγύης. Το Ελεγκτικό της Κοινωνικής Ασφάλισης δεν είναι δυνατό να συμπεριληφθεί, κατά την αναδιάρθρωση με τη μείωση του ποσοστού συντάξης στο 40-60% των ανεργιών αποδοχών, την επιδείκνωση των όρων και προϋποθέσεων

των ανατοξιστικών πέρα από τα 60/65 (για τις γυναίκες και τους άντρες αντίστοιχα), της δυσβάσταχτες εισφορές των ασφαλισμένων και την ιδιωτική ασφάλιση για όσους-εξ μπορούσαν να αντέξουν τις πρόσθετες επιβαρύνσεις. Με τέτοια μέτρα καταδορίζεται η Κοινωνική Ασφάλιση και γίνεται πρόνοια για τους ηλικιωμένους!

- Έπαιτε ότι το δημογραφικό πρόβλημα δεν είναι από το πιο σημαντικό που επιβάλλονται το ασφαλιστικό σύστημα... Υπάρχουν πολύ σημαντικότερα...

- Ασφαλίστε, όπως οι ασφαλείς του κράτους στα ασφαλιστικά ταμεία, η εισοδηματική και εισοδημασιακή, οι καθιστήσεις από τους εργαζόμενους, ασφαροσών ηλικιωμένων, που βασίζονται στον ίδιους και έχουν μεταρρυθμίσει από τους εργαζόμενους, η μη τήρηση από την πλευρά του κράτους

την ανατοξιστική πέρα από τα 60/65 (για τις γυναίκες και τους άντρες αντίστοιχα), της δυσβάσταχτες εισφορές των ασφαλισμένων και την ιδιωτική ασφάλιση για όσους-εξ μπορούσαν να αντέξουν τις πρόσθετες επιβαρύνσεις. Με τέτοια μέτρα καταδορίζεται η Κοινωνική Ασφάλιση και γίνεται πρόνοια για τους ηλικιωμένους!

- Έπαιτε ότι το δημογραφικό πρόβλημα δεν είναι από το πιο σημαντικό που επιβάλλονται το ασφαλιστικό σύστημα... Υπάρχουν πολύ σημαντικότερα...

- Ασφαλίστε, όπως οι ασφαλείς του κράτους στα ασφαλιστικά ταμεία, η εισοδηματική και εισοδημασιακή, οι καθιστήσεις από τους εργαζόμενους, ασφαροσών ηλικιωμένων, που βασίζονται στον ίδιους και έχουν μεταρρυθμίσει από τους εργαζόμενους, η μη τήρηση από την πλευρά του κράτους

της τριμερούς χρηματοδότησης, ο επιπορευτός του πληθυσμού, η λόγω κυβερνητικών παρεμβάσεων, μη αξιοποίηση της περιουσίας των ασφαλιστικών ταμείων. Ο ασφαλιστικός σχεδιασμός χρησιμοποίησαν, α.χ., για παρεμβάσεις στο Χρηματοπιστό και ένα μέρος των αποθεματικών τους τοποθετήθηκε σε μετοχές και την ίδρυση της κρατικής εταιρείας. Έτσι, μετά το Σεπτέμβριο του 1999 μέχρι το τέλος του 2001, η καταπόνηση των Χρηματοπιστό ελληνικών ασφαλιστικών φορέων. Αλλά οι μελλοντικές συντάξεις δεν μπορούν να εξαρτώνται από τα παιχνίδια των κεφάλαιων των Χρηματοπιστό...

Αλλά, η ανασφάλιση του δούλου

Επί, σημαντικό παράγοντας είναι ότι στο σημαντικό Κοινωνική Ασφάλισης το πρόβλημα είναι η κοινωνική ανάγκη των ανατοξιστικών, αλλά ο ανεπαρκής αριθμός των ασφαλισμένων εργαζόμενων. Και ανάμεσα στους ανατοξιστικούς εργαζόμενους η συντηρητική ηλικιακή πλειοψηφία!

Η ανεργία έχει πολύ πιο σημαντικές επιπτώσεις στην Κοινωνική Ασφάλιση από το δημογραφικό πρόβλημα. Ανεργία, ευελεξέ, μερική απασχόληση, που αφορά περισσότερο τις γυναίκες, επιπλέον αριθμικά τη βιωσιμότητα του ανατοξιστικού συστήματος, πολύ περισσότερο από τη γήρανση του πληθυσμού. Η αύξηση της ανεργίας έχει σαν αποτέλεσμα τη μείωση του αριθμού των αποδοχών, την απώλεια ασφαροσών και αυξημένες δαπάνες, για τις παροχές ανεργίας. Σύμφωνα με στοιχεία της ΕΣΥΕ, για το έτος 2000, ο ετήσιος μέσος όρος ανεργίας ήταν 11,1%. Όμως, τα επίσημα στοιχεία δεν αποτυπώνουν τα πραγματικά μενέρες, της ανεργίας, διατη δε ανατοξιστικών των «αυτοαπασχολημένων» στον αγροτικό τομέα, αυτούς που εργαζόμενοι με ελαστικές μορφές απασχόλησης, με χαμηλές αμοιβές, χωρίς ασφαλίση, με δελτία παροχής υπηρεσιών, τους αναλόξιους, τους αλλοδαπούς, τους αλλοδαπούς, αλλά και διατη δεν καταγράφονται τα φαινόμενα υποαπασχόλησης, εποχικής ανεργίας και, γενικά, την απασχόληση στην παρακοινωνία. Το μεγαλύτερο ποσοστό ανεργίας συγκεντρώνονται ο νέες γυναίκες. Αυτές οι περιπτώσεις αυξάνονται με την ρυθμό από δεκάετια του '90.

Υπάρχουν λύσεις...

Η νομομοιοποίηση και η πλήρης ενσωμάτωση των μετανάστων στο ασφαλιστικό σύστημα της χώρας δε αποτελείται μια από τις βασικές, στις οποίες το ίδιο θα αποχρηθεί. Πάνηξη της παρακοινωνίας και της μισαίτης εργασία πρέπει να αποτελέσουν βασικό στόχο. Ανεργία, μετανάστες και ανατοξιστικοί, υπό ομαλές συνθήκες απασχόλησης και Κοινωνικής Ασφάλισης, θα μπορούσαν μεταρρυθμιστούν να δώσουν λύση στην κρίση του Ασφαλιστικού. Μια δημογραφική πολιτική με αύξηση της κοινωνικής προστασίας, με υπηρεσίες που θα βοηθούσαν τα ζευγάρια και την οικογένεια, μπορεί να αυξήσει τον αριθμό των γεννησών και να μειώσει τη αναίτιο των ηλικιωμένων στον πληθυσμό.

Μια Έγκυρη από το κράτος χρειάζεται στα έτηματα τρέχοντα ποιά. Αν αυτό δεν είναι αρραβείο από το σύστημα Κοινωνικής Ασφάλισης, η περιουσία του σήμερα θα ήταν 20 τρισεκατομμύρια δολάρια, και όχι 5,6 τρία δολάρια, όπως θα υπήρχε ενδεχόμενη της απόδοτικότητας λειτουργίας του μέχρι το 2023-2024.

Ο κύβος για το Ασφαλιστικό ερρήθη. Παράτι επισημασέν δέν άρχος ο «κοινωνικός διάλογος», αύτός στην πραγματικότητα πότε δε σταμάτη. Οι κοινοπολιτικές της περασμένης ανάσης ανάγκασαν την κυβέρνηση να δηλώσει ότι αποσύρει τις προτάσεις, όχι γιατί ήταν λάθος, αλλά γιατί έχουν «παρονοηθεί». Στο μεσοδιάστημα στήθηκε η περσιμή «επιτροπή εμπειρογνομώνων», που συνέχισε το «διάλογο» μακριά από τά φάτια της δημοσιότητας. Είδη, την ώρα που ο σημερινός υπουργός Εργασίας δηλώνει ότι «δέν άρχισμε σκόνη», από το υπουργείο το άσφαλιστικό είναι με «ορισμένο» α έθος που θα διατηρωθούν οι σχέσεις με τους ασφαλισμένους, αλλά ενά κλίμα τεταλεμένου. Την ώρα που με δυσκολία κρύβεται το γεγονός ότι οι «προτάσεις Ρέππα είναι πανομοιότυπες με τις «ιδέες» Γιαννίτη. Η διαφορά βρίσκεται ακριβώς σ' αυτό που συνδέθηκε σε άλλη ερρήθη έργο: Ο υπουργός θα δώσει έμφαση στο ρήμα «προτεινόμεν», έτσι ώστε να παθεθεί ο κόσμος ότι η κυβέρνηση δέν αποσυρθηκε, αλλά διαλέγηται. Φθιγγά κώλια, όταν πρόκειται για μια τόσο βαριά διακυβέρνηση. Η εργατική τάξη - ως τάξη, αλλά και ως αστικός εργάτης - έχει να χάσει παρά πολλά, στο βαθμό που περσιμή η ανατροπή που επιχειρείται.

Η ΓΣΕΕ ζητάει ανατροπή της Κοινωνικής Ασφάλισης!

διάλογο» με αρριμένη νεότερη, από τα αντίστοιχα της περσιμής ανάσης, διάστημα. Κς δοίμε δύο πλευρές:

Τι ζητά το μεγάλο κεφάλαιο...

Στις 31 του Οκτώβρη 2001, α εκπρόσωποι των 45 πολυεθνικών της Ευρώπης, που συγκροτούν το «Ευρωπαϊκό Στραγγιλό Τραπεζή», το δευθνήριο, δηλαδή, του μεγάλου

ευρωπαϊκού κεφαλαίου, σε μια συνάντηση «high level» (ωστόσο επισημάνη με θέματα αυτοδιοριστικής ή μεταρρυθμιστικής στην Ευρώπη), τράβηξαν κυριολεκτικά τα ούτια των κυβερνητικών τους, γιατί αγράν «πέρα πολύ» στην προώθηση των ανατροπών που άδων έβδ και άσρα το κεφάλαιο, σύμφωνα με την περίληψη της σχετικής συζήτησης που αναφέρει: «Οι εκτεταμένες συνταξο-

δοτικές μεταρρυθμίσεις παραμένουν απαραίτητες και ιδιαίτερα επισημάνη με θέματα αυτοδιοριστικής ή μεταρρυθμιστικής στην Ευρώπη, τα οποία θα θέλουν να παρουσιάζουν ας προβλήματα στο συστήματος; «Οι Ευρωπαϊκοί εργαζόμενοι αποδοτούν πολύ ναυρίς», έμειναν κομμάτι. Τι στήνι αυτή; «Το γενναίοδωρα σρήλη που παθεθεί το σύστημα σε όρους απογοήτων. Εται ο εργάτης, που έχει αφήσει το κάκα-

λό στο στην παραγωγή, εμφανίζεται σαν ένας τυλιος που «αποταρτάται πολύ ναυρίς» και που «αποχρησιμ, κινώτος καταχρηστική προσαγωγή χρήση όσον με οκλήρους αγώνες έχει κατακτήσει. Το δικαιώματος του να βγαίνει στη συνταγή όταν τέκνεται στα πόδια του και να εισπράττει με συνταγή πείνας, που οκάκι α ή άπτεν 100% του κοινωνικού μισθού δε θα του έφτανε να ζήσει πραγματικά αναθνήλναι.

Πρόβλη, λέμε α βιολιόμο, είναι και το γεγονός ότι διάτρεται μια «πολύ άσρα διανομή των πωλών» (α.σ. δηλαδή θεωρών - και δικαίως για την τάξη τους - πρόβλημα ότι ένα μεγάλο μέρος των ασφαλιστικών εφόρων, αντι α βιολιόμο, είναι σής δικές τους ιδιαιτικές ασφαλιστικές εταιρείες, διαπερήσεται από ασφαλιστικά ταμεία που λειτουργούν σκόμια με καθεστώς δημοσίου δικαίου). Θεωρών, μάλιστα, περίπου ανέληθη αυτήν την «ανούστη», γιατί σήας ισχυρίζεται, «ήμωρα να γίνει δυνάμω για τους εργαζόμενους το να κρατήσουν ένα «αντιδοδοτικό χορηγοπλατικό», δηλαδή να είναι ασφαλισμένοι σε ιδιαιτικές εταιρείες.

Ευθύνει η αυτήν την «ανούστη» βιολιόμο της κυβέρνησης, γιατί καθιστάται η σχετική νομοθέτηση και δέν υ υποστηρίχθη επαρκώς με πολιτικά μέσα τίποτα εξέληξη.

Πρόγραμμα στή συνέχεια σε εκτήματος, που ουσιαστικά είναι αόριστες;

Ζητών η αντικατάσταση ή «πρώση απόκλιση (που α νηπουρσιέται ένα φάριο για το σύστημα και την κοινωνία συνολικά). «Η πρόκληση απόκλιση, λένε, δέν είναι σκόμια αποτελεσματικά αποθερμώση». Και ζήτων να πούμε να είναι «γενναίοδωρα» το συστήμα; Τι ζήτων; Να βγαίνουν σε μεγαλύτερη ηλικία στη συνταγή α εργαζόμενοι, να παρουν μισθό οι κυβερνητικοί ενά εργάτες, να επιδοθούν ενά εργαζόμενοι να βγει στη συνταγή και να σπείρουν τεραστικές παροχές, έτσι που το σύστημα να μην είναι «γενναίοδωρα».

Ζήτων, επίσης, να εσώχθη ένας ουσιαστικότερος χρηματοδοτημένος πωλώνος του συστήματος (πολύ ήλι εχουν γινά»; - Να και ο περήφωρος τρίτος πωλώνος.

Ο «γενναίοδωρος» εργατοπατερισμός

Οι θέσεις της κυβέρνησης απέναντι στις αόριστες του μεγάλου κεφαλαίου είναι γνωστές. Το νεοεργατικό πρόγραμμα είναι η ορήση του προέδρου της που σκεπάζει τα πάντα. Λέει «να» στην υιοθετήση ανεξάρτητων αυτοδιοριστικών στήμάτων, δηλαδή στα επαγγελματικά ασφαλιστικά ταμεία - σε επίπεδο επιχειρήσης και κλάδου. Είναι η ορήση του τρίτου πωλώνου να αβαστούν οι βιολιόμοι. Εξάφως για την εφαρμογή του υπάγει: Είκοσι χρόνια στήνωσαν εργατοπατεριστικό παρτίδου το «πάρτι» που μρεστέται, για να εμφανιστεί ως άπτημα της εργατικής τάξης η αβίωση των βιολιόμων. Δε χρειάζεται τίποτα άλλο παρά να βγουν ορισμένοι από τα ελεγκόμενα από την ΠΑΚΣε σωμεία ή α σπονωσθείς να ζήτησουν υπογραφή σωμείων, δέν που περιέχουν και σμωρμένα για άβση επαγγελματικών

ασφαλιστικών ταμείων. Αυτή την περίοδο, βέβαια, κυριαρχεί το φάτισμα της πολυεθνικής «βιολιόμο» που αβαστείται με σωμεία όδωρος σε εξεργήση των συντάσεων. Εδώ έρχεται η κυβέρνηση να ενδωρνήν την εξέλεξη, νομοθετώντας ένα «αβόριστο εποπτικό πλαίσιο» και κυρίως να παράγει ισχυρά φορολογικά κίνητρα, έτσι που να παθεθεί ο εργαζόμενος ότι «αποταρτάται με σωμεία» από τη δική του ασφαλιστική ορεία που δε έχει αφήσει το σφενάκο του.

Επίσης, η ΓΣΕΕ ζητά, είνε ο προέδρος της, τη διατήρηση της 35ετίας για τη θεμελιώδη δικαιώματος συνταγή. Προσέκτι ότι «αποταρτάται με σωμεία» από τη δική του ασφαλιστική ορεία που δε έχει αφήσει το σφενάκο του.

Ακόμα πιο ασχρά εμφανίζεται η ορήση για τις γενναίες να με θινών όδωρος σήμα σήμα δικαίωμα να βγουν πιο ναυρίς στη συνταγή. Προσραώς, π-

στείνει ότι ο γυναικείος που μπεινούν σήματα στην παραγωγή είναι «αυτοπνησμένη» και άρα μπορούν να βγαίνουν στη συνταγή μαζί με τους άντρες.

Ζητά, λέει, άρησ των διαχωρισμών μεταξύ νέων και παλιών ασφαλισμένων. Αυτό προσφέρει ας κερσάκι στην τάξη. Σημείωη πρακτικά ότι όποιοι θεμελιώδη δικαιώματος συντάσης α 2022, θα πάρει τίποτ το 70% του μισθού, ενώ με τον ισχύοντα νόμο της ΝΔ θα έπαυρε το 60%. Γενναίοδωρα η ΓΣΕΕ. Τι δε λέει. Οι όπος με το σπέρμα τίποτα δικαίωτος το 80% του μισθού θα πέσει στο 70%, στο όνομα της άρησ των διαχωρισμών...

Η ΓΣΕΕ ποσεται υπέρ και στα κίνητρα περσιμής στην εργασία. Το ίδιο και οι βιολιόμοι.

Με αυτό και μόνο τα δεδομένα η κατάσταση είναι εκεί όπου τα ψεμάτα θέλωσαν. Ακόμα και η υστιαία που δέλων υποστηρίχθη το «διάλογικό» έβδων όρος για τη συμμετοχή δέν υπαρχουν πλέον προσχημα-

τα. Ακόμα και εγκλωβισμένοι στη θέση ότι το Ασφαλιστικό είναι μόνο θέμα διαπορήσης πωλών (και όχι θέμα σπείρσης ή παρέρμησης μισθού της τάξης της εργατικής δύναμης, άρα θέμα που έχει άμεση σχέση με τις καταπολεμητικές αναθερμώσεις), σκόμια και έτσι, δέν έχουν κανέναν πρόγραμμα για να απομακρύνουν ό Έναν «διάλογο», όπου ο μρεστέρας της ΓΣΕΕ είναι ο μρεστέρας της προέφωρα, έχει δηλώσει πως πάρα πολύ υιοθετώντας τις αόριστες του κεφαλαίου. Εται το κάλεσμα του Γενικού Συμβουλίου της Ομοσπονδίας, το κάλεσμα του ΠΑΜΕ μετά τις διαδηλώσεις της Πέμπτης 31 του Γενάρη για δημοσιοποίηση επιτόπων άσων πωτών, που ουνέμενα και έννοση τις άσων για την εννεμώρηση - προετοιμάση και οργάνωση της πάλης για την αποκρόση των ανατροπών - αντισοφιστικώτων μισθών, ουνέμενα και με πάλι στον πραγματικό μονόδρομο για το εργατικό κίνημα.

Μία, την Πέμπτη 31 του Γενάρη, διακηρύσσος της ΓΣΕΕ έσπεσε να ανακινώσεται τι ζητάει. Και το εκόνε αυτό, δέν πάρα από α εργαζόμενοι σε ένα πώνο από 40 πώλιες, τις χάρσ κρατήσανος από δρόμο για να διακηρύξουν υιοθετήσε του «πάρτι» που μρεστέται, για να εμφανιστεί ως άπτημα της εργατικής τάξης η αβίωση των βιολιόμων. Δε χρειάζεται τίποτα άλλο παρά να βγουν ορισμένοι από τα ελεγκόμενα από την ΠΑΚΣε σωμεία ή α σπονωσθείς να ζήτησουν υπογραφή σωμείων, δέν που περιέχουν και σμωρμένα για άβση επαγγελματικών

Ταυτόχρονα, οι αλλαγές κάρσος στο κυβερνητικό στήμα συνδεσθήκαν και με αλλαγές ρόλων στο οικονομικό σύστημα. Ολα δέκνουν πως έχει γίνει μια κατονημή ανάληψη πολιτικού κόστους. Δε θα χρειασθεί μόνον ο Ρέππος, αλλά και ο Πολυζωγιώσιος. Είναι η όση που παρέρμηση το μικρότερο πολιτικό κόστος για την κυβέρνηση. Η όσηα θα εμφανιστεί η ίδια να «προτεινόμεν» ιδέες» και ο Πολυζωγιώσιος να απαιτεί ουγκερμένη.

Στα, πλάκωσεται στην επιήρηξη έννοση του «κοινωνικού

ΠΡΟΣΟΧΗ! ΕΝΗΜΕΡΩΘΕΙΤΕ - ΕΝΔΙΑΦΕΡΕΙ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΙΚΟΔΟΜΟΥΣ

Προαιρετική ασφάλιση από το ΛΑΕΚ

Οπως είναι γνωστό στον κλάδο, πάντα θέση της Ομοσπονδίας μας είναι να δοθούν τα «υπερ αγώνιστων» ένοσημα στα ανασφάλτους που, για διάφορους λόγους, κυρίως με ευθύνη της πολιτείας, δεν μπορούν να συμπληρώσουν τα 4.500 ένοσημα για να πάρουν σύνταξη γήρατος. Το αίτημα αυτό είναι πάντα στην πρώτη γραμμή σε κάθε μας κινητοποίηση.

Η κυβέρνηση βέβαια κλείνει τ' αυτιά της, όχι μόνο σ' αυτό το αίτημα, αλλά συνολικά στα προβλήματα του κλάδου και, γενικά, της εργατικής τάξης. Άλλωστε, ο στόχος της είναι η αναστροφή του ασφαλιστικού συστήματος και να μας πεισι στα 65-70 χρόνια για σύνταξη. Αντί, λοιπόν, η κυβέρνηση να,

αφουγκραστεί το δίκαιο αίτημα των οικοδόμων για την αναγνώριση και διανομή των «υπερ αγώνιστων» ενσήμων, ψήφισε νόμο και δημιουργήσε λογαριασμό, για να πάρουν, υποτίθεται, σύνταξη οι μακροχρόνια άνεργοι. Οι προϋποθέσεις που βάζει, στην ουσία, είναι απαγορευτικές για τους εργαζομένους.

Ας δούμε, όμως, τι λέει ο Νόμος και ποιες είναι οι προϋποθέσεις:

Πρώτον: Με το Νόμο 2434/96, που το ονόμασε «Μέτρα πολιτικής για την απασχόληση, την επαγγελματική εκπαίδευση, κατάρτιση κι άλλες διατάξεις», στο άρθρο 1 δημιουργεί το ΛΑΕΚ (Λογαριασμός για την Απασχόληση και την Επαγγελματική Κατάρτιση).

Δεύτερον: Με το Νόμο 2874/2000, στο άρθρο 10,

επιτρέπει την προαιρετική ασφάλιση από το ΛΑΕΚ. Ποιες είναι οι προϋποθέσεις, για να μερι κάποιος ανασφάλτους σ' αυτήν τη ρύθμιση:

- Να είναι τουλάχιστον 12 μήνες άνεργος, να είναι στο ταμείο ανεργίας και να έχει κάρτα ανεργίας που ανανεώνεται κάθε μήνα.

- Να είναι συμπληρωμένα 60 χρόνια για τους άνδρες και 55 για τις γυναίκες.

- Για τα βάρσα και ανθυμικά επαγγέλματα, συμπληρωμένα 55 χρόνια για τους άνδρες και 50 για τις γυναίκες.

- Το ΛΑΕΚ μπορεί να συμπληρώσει μέχρι 1.500 ένοσημα, δηλαδή θα πρέπει ο εργαζόμενος να έχει αποσπαστεί 3.000 ένοσημα.

- Στα βάρσα και ανθυμικά επαγγέλματα εξυπακούεται ότι

για να τύχει κάποιος αυτής της ρύθμισης πρέπει να έχει 3.600 βάρσα ένοσημα.

- Για τη συμπλήρωση των ημερών ασφάλισης για κύρια και επικουρική σύνταξη, η δαπάνη καλύπτεται από το ΛΑΕΚ.

- Το δίστασμα που ο εργαζόμενος έχει μερι, σ' αυτήν, τη ρύθμιση είναι ασφαλισμένος με πλήρη ιατρική, νοσοκομειακή, φαρμακευτική περίθαλψη, αλλά μόνο για 2 χρόνια. Επίσης δεν μπορεί να επιστρώσει από πουθενά. Το βιβλιόγραφιο ασφαλείας πρέπει να ανανεώνεται ανά 6 μήνες με δελτία που παίρνουμε από τον ΟΑΕΔ.

- Η σύνταξη δεν την παίρνουμε μόλις μπούμε στο πρόγραμμα, αλλά όταν συμπληρώσουμε και ημερολογιακά το χρόνο

συνταξιοδότησης. Δηλαδή, αν είναι κάποιος 55 χρόνων και του λείπουν 600 ένοσημα, θα πάρει σύνταξη όταν θα κλείσει τα 2 επιδοτήσιμα χρόνια, δηλαδή στα 57 χρόνια.

- Την περίοδο που είμαστε σ' αυτήν τη ρύθμιση δεν μπορούμε να ασφαλιστούμε από άλλο. Αν κάποιος θέλει να κάνει διακοπή, μπορεί να δει χρειάζεται να δημιουργήσει ξανά προϋποθέσεις για να μερι στη ρύθμιση, δηλαδή ένα χρόνο άνεση.

- Το ΛΑΕΚ δεν μπορεί να μας βάλει παραπάνω από 300 ένοσημα το χρόνο. Ξυνοδέλοιο, όποιος θέλησει να κάνει χρήση αυτού του δικαιώματος, καλό θα είναι να ενημερωθεί από το Σύνδικάτο για τη την Ομοσπονδία για να αποφύγουμε συγχύσεις και λάθη.

ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Το αίσχος του ...0,49 ευρώ!

Τη γνωστή αντιδραστική θεωρία ότι, τάχα «φταίνε οι μεσοί για τον πληθωρισμό» - που έχουν επεξεργαστεί οι ασπί οικονομολόγοι και λαοφάντες ο υπέρτερος του μεγάλου κεφαλαίου και τα κάθε είδους «παπαγαλικά» των πολυεθνικών - θυμώθηκε ο διοικητής της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (ΕΚΤ), Βυ Ντουζέμπεργκ. Πιοτάς θεματολόγος των αντιλαϊκών εισοδηματικών πολιτικών λιτότητας, ο πολυς κύριος Ντουζέμπεργκ υπέδειξε στους κυβερνητικούς των 15 χωρών - μελών της ΕΕ να μην επιτρέψουν μεγάλες μισθολογικές αυξήσεις στους εργαζόμενους, γιατί θα αναποδογίσει ο πληθωρισμός! Πριν ακόμη μεταδοθούν από τα διεθνή πρακτορεία οι δηλώσεις του «υπερπαρεζίτη» της ΕΚΤ, ο υφυπουργός Οικονομίας, Γ. Φλωρίδης, γνωστοποίησε την εισοδηματική πολιτική της κυβέρνησης για το 2002, που προβλέπει ονομαστικές αυξήσεις μισθών 0,49 ευρώ τη μέρα... Περιορίζοντας τις ονομαστικές αυξήσεις μισθών και συντάξεων στο 2,5-3% (δηλαδή, κάτω από τα όρια του πληθωρισμού), η κυβέρνηση Σημίτη έδωσε το στίγμα για ανάλογες μισθολογικές αυξήσεις και στον ιδιωτικό τομέα. Παράλληλα, επιβεβαίωσε ότι έρρει να «απολιξάνεται» και να εραρωθεί η εισοδηματικές πολιτικές λιτότητας

που υπηρετούν τα συμφέροντα των ευρωπαϊκών μονοπωλίων, παν χρειάζεται να ασκηθούν πιέσεις από τους εκπροσώπους του μεγάλου κεφαλαίου, Ευρωπαϊκούς και Ελληνες.

Η ιστορία έχει διαμορφώσει όλους εκείνους που προβάλλουν θεωρίες του τύπου πως για όλα τα σφάλμα και αναπόδο «φταίνε», θύθεν, οι μι-

σοί. Πώς είναι δυνατό να φταίνε για τον πληθωρισμό οι ισχνές ονομαστικές αυξήσεις μισθών και συντάξεων (στα τελευταία 12 χρόνια ήταν μονοψήφιος αριθμός και μικρότερος του πληθωρισμού), ενώ την ίδια περίοδο τα ποσοστά αύξησης των εσόδων και υπερκερδών των μονοπωλίων είναι τριψήφιος αριθμός και, πάντως, πολ-

υπλάσιμα των μισθολογικών αυξήσεων. Πώς είναι δυνατό να ρίχνουν στους μισθούς το ανάθεμα για τα υψηλά κρατικά ελλείμματα, όταν το επίσημο κόστος από τις αυξήσεις των αποδοχών και συντάξεων του Δημοσίου για το 2002 (υπολογίζεται σε 160 δισ. δραχμές) είναι μικρότερο από το περίπου 170 δισ. δραχμές, που

απορρέει να χαρίζε κάθε χρόνο η κυβέρνηση στο μεγάλο κεφάλαιο από το ταμείο του κράτους, μόνο με τη ρύθμιση που αφορά στην κατάρτιση του χαριστικού από τις συμβάσεις.

Όταν οι κυβερνήτες εμμένουν στην εφαρμογή αντιλαϊκών οικονομικών πολιτικών για τα πλατιά λαϊκά στρώματα - με διάφορα προγράμματα και επιχειρήματα. Όταν οι «σοσιαλιστές» του ΠΑΣΟΚ παύουν να αποδέχονται ότι μπορούν να εφαρμόσουν τις νεοφιλελεύθερες αντιλαϊκές πολιτικές πολύ καλύτερα από τη συντηρητική ΝΔ. Όταν οι κυβερνήσεις εισηγούν την κερδοσκοπική αστυδία των μονοπωλίων και, την ίδια ώρα, με τη στήριξη των κάθε είδους εκπροσώπων του κεφαλαίου, ετοιμάζουν να ανασούν ένα μέγαπο (Αφροδίτα κλπ) ενάντια στα πλατιά λαϊκά στρώματα (μεσοτάξη, συνταξιούχοι, αγρότες κλπ). Τότε ο εργαζόμενος και απάχουξ της δουλειάς που υφίσταται τις πολυχρόνιες και πολυμυθρές ανιένσεις των πολιτικών λιτότητας - έχουν και δικαίωμα να υπογράψουν να συγκροτήσουν το δικό τους μέγαπο πολιτικής και διεκδικήσουν, μαζί με τους αγρότες, τους ΕΒΕ και τα πλατιά λαϊκά στρώματα, την αναστροφή της συγκυριακής πολιτικής.

ΜΑΝΩΛΗΣ ΜΗΤΣΙΑΣ

Τα χρόνια και η ψυχή του λαϊκού τραγουδιού

Ο γνωστός τραγουδιστής μιλάει για το νέο δίσκο του, το ελληνικό τραγούδι και τις αμερικανικές θηριδιές στο Αφγανιστάν

Το εξώφυλλο του νέου δίσκου του Μανώλη Μήτσιου

Τα «χρόνια» ενός μεγάλου, οξέγαστου λαϊκού δημιουργού, του Γιώργου Ζαμπέτα, συνυπάρχουν με ερμητικά «χρόνια» ενός από τους σημαντικότερους τραγουδιστές, του Μανώλη Μήτσιου, στο δίσκο «Της αγάπης χρόνια», που πρόσφατα κυκλοφόρησε από τη «Legend». Για πρώτη φορά, ο Μ. Μήτσιος εξισμεύει μια σχολική ανέκδοτο τραγούδι του Γ. Ζαμπέτα, μελωδικός λαϊκός, που ο συνθέτης είχε γράψει ειδικά για τη φωνή του και οι στίχοι έγιναν τραγούδι με τους στίχους του Θεόδωρου Παύλου. Με σφοδρή το συγχρομένο δίσκο, έγινε και η ηρωϊστή που ακολουθεί.

«Ζαμπέτα θα γράψουμε τώρα»

«Αυτά τα τραγούδια τα είχα εδώ και 15, περίπου, χρόνια», λέει ο Μανώλης Μήτσιος, αναφερόμενος στο ακριβό υλικό του δίσκου. «Στη δεκαετία του '80, πήγαινα στο σπίτι του Ζαμπέτα κάθε μέρα και παρακολουθούσα πρώτα, που έκανε. Ήταν και λίγο άρρωστος, ένωση και νόσος... Είχαμε φιλικές σχέσεις και πήγαινα και του έκανα παρέα. Μου άρεσε να ακούω τις πρόβες του. Ο ίδιος ήθελε πάρα πολύ να κάνουμε μια δουλειά μαζί, αλλά δεν έτυχε, για πολλούς και διάφορους λόγους. Οσοιού, ένα βράδυ, μου έδωσε την κασέτα με αυτά τα τραγούδια, λέγοντάς μου: «Πάρτα να με θυμάσαι». Και πράγματι άκουσα ένα καταπληκτικό θησαυρό, που τον φίλαγα όλα αυτά τα χρόνια. Ηρθε και ο θάνατος του Γιώργου και δεν ήθελα να βγουν τα τραγούδια... Τα κράτησα, γιατί δεν ήθελα να περάσει οσφρα λόγια. Έτσι και την αντίδραση των εταιρικών δισκων και διάφορων στήριξη, οι οποίοι δεν ήθελαν η φροβόντουσαν να γράψουν στίχους, δικό τους πρόβλημα».

- Αντιμετώπισα αντιδράσεις από τις διοικητικές εταιρείες, στην πρότασή σας να εκδώσουν ένα δίσκο με τραγούδια του Ζαμπέτα;

- «Οι εταιρείες το να εκδώσουν ένα έργο του Ζαμπέτα δεν το θεωρούσαν επιτηρητικό, αλλά υπαρκτικό. Θέλανε ποπ τραγούδια, όχι λαϊκά ελληνικά. Και είχαν το σκοπό τους, βέβαια, οι εταιρείες. Απώλεσα ότι σήμερα μια βγαίνουν όλα στη φάρα. Οι πολυεθνικές διοικητικές εταιρείες έχουν κλείσει το ελληνικό ρεπερτοάριο και εισάγουν μόνο ξένο. Δε βγαίνουν πλέον ελληνικά τραγούδια. Θυμάμαι, είχε πάει σε κάποια εταιρεία που είχε ένα ανεπίσημο διευθυντή και του είχα πει να κάνουμε το δίσκο του Ζαμπέτα. «Ζαμπέτα θα γράψουμε τώρα», ήταν η απάντησή του. Στον Κι Στέβες είχε μπει αυτός... Όμως, και άλλες εταιρείες ο αντιδρούσαν. Περμένα, λοιπόν, όλα αυτά τα χρόνια, μέχρι που βρήκα τον κατάλληλο στήριξη, τον Θεόδωρο Παύλο, που έγραψε τους στίχους. Η «Λέζεντ», προς τιμήν της, είχε ότι θέλει να βγάλει το δίσκο με τα τραγούδια του Ζαμπέτα και προχώρησε στην εκδόσή».

Τραγούδια βόθιατα ελληνικά

- Αυτός ο δίσκος φανερώνει και την εκτίμησή που φέρετε γι' αυτόν τον μεγάλο λαϊκό δημιουργό. Μήπως, όμως, θεωρείτε ότι στον ταμπά της δημιουργίας το σημερινό λαϊκό τραγούδι υστερεί; Από τους υπάρχοντες δημιουργούς, δεν υπάρχει κάποιος να σας εμπνεύσει;

- «Υπάρχουν Έλληνες δημιουργοί, οι οποίοι βέβαια δεν είναι στο προκείμενο. Ο Ζαμπέτας, όμως, θεωρείται από τους κορυφαίους και, όμως, είχε στα χέρια μου τα τραγούδια του. Για μένα, ο Ζαμπέτας εί-

δη του κόμου σιγά - σιγά ζητάει όλο και πιο πολύ αυτά τα τραγούδια! Σήμερα, σε όποιο μαγαζί και αν πας το βράδυ, θ' ακούσεις να παίζουν τουλάχιστον δέκα τραγούδια του Ζαμπέτα».

«Εμπόριο της ψυχής μας»

- Πώς βλέπετε, λοιπόν, να διαμορφώνεται το τοπίο του ελληνικού τραγουδιού;

- «Οι διοικητικές εταιρείες έχουν τις μέγατες ευθύνες, όσον αφορά στην πορεία του ελληνικού λαϊκού τραγουδιού. Τις διευθύνουν ξενόφερτοι άνθρωποι, χωρίς καμία κουλτούρα, χωρίς καμία γνώση της ελληνικής πραγματικότητας, με όνομα για την ιστορία του κάθε δημιουργού. Ούτε τον Θεοδωράκη ξέρουν, ούτε τον Τσιτσάνη ξέρουν, ούτε τον Ζαμπέτα. Κανένα δεν ξέρουν. Είναι άνθρωποι, που η προηγούμενη δουλειά τους ήταν να πουλάνε ψευτεία και τηλεοπτικές Σαφίνα, είχαν έμπορο τραγουδιού, έμπορο της ψυχής μας. Μπορεί αυτό το πράγμα να έχει καλά αποτελέσματα. Αποκλείεται. Οι εταιρείες, λοιπόν, βγάζουν αυτά που θέλουν και αυτά που πη-

αίνουν τα ΜΜΕ. Δεν υπάρχει τίποτα άλλο. Βέβαια, καθόνας μπορεί μόνος του, όπως είπε και ο Χατζιδάκις, να ανακαλύψει το καλό τραγούδι. Όμως, δυστυχώς, το καλό τραγούδι, η καλή μουσική είναι για τους λίγους και τυχερούς, όπως λέγαμε. Και δεν εννοώ αυτού που έχουν χροιά, αλλά αυτού που φάγουν. Αυτό το ψέδιο, όπως, στην εποχή μας είναι δυσκολότερο. Χρειάζονται αντίστοιχες του καθενός προσωπικά. Βέβαια, θα μπορούσαν τα κρατικά κανάλια κάπου να παίζουν το ρόλο του αντίβρου, να προβάλλουν την ελληνική μουσική. Όμως, ούτε και αυτά το κάνουν».

- Οι ευθύνες του καλλιτέχνη ως προς αυτό ποσες είναι;

- «Είναι μέγιστες. Εξαρτάται τι είδους καλλιτέχνης είσαι. Επιλέγεις να είσαι το μισό του «μπικι μπρόδερ» ή είσαι αληθινός καλλιτέχνης και δημιουργείς για την ψυχή σου; Υπάρχουν τα παιδιά, που θέλουν να βγαίνουν συνεχώς στα κανάλια, στα εξώφυλλα των πορνογραφικών, των εφημερίδων με το κουτσομπολιό περικλειόμενοι. Παιδιά, που μέχρι χτες δεν έκαναν τίποτα και ξαφνικά είναι να γίνουν τραγουδιστές γιατί είναι ωραίοι. Σήμερα, υπάρχουν τραγουδιστές, που πουλάνε τη φωνή τους, δεν πουλάνε τη φωνή τους. Και, δυστυχώς, το νόημα ελληνικό κοινό πάει και τους αγοράζει. Δεν αγοράζουν αυτό που θέλουν ν' ακούσουν, αλλά αυτό που βλέπουν».

- Βλέπετε κάποιο φως στο τούνελ;

- «Ουδέν. Θα μας παρασέρνει η εποχή, όπως πάρερουν πολλούς πολιτισμούς στα παρελθόν. Πιστεύω ότι υπάρχει μεγάλος κίνδυνος να αλλοιωθεί ο ελληνικός πολιτισμός, όπως τόσο άλλο».

- Υπάρχουν, όμως, και κάποιες φωνές, κάποιες καλλιτέχνες, κάποιον άνθραστο, που επιμένουν, αναζητούν, αντιστέκονται;

- «Βέβαια. Όμως, είναι μειονότητες. Είναι λίγα, εξαιρετικά. Αλλά η Ελλάδα έτσι ήταν πάντα. Όπως έλεγε και ο φίλος μου ο Γκάτσος, επηρεαζόταν δί μέσου των αιώνων πατώντας πάνω στις εξαιρετικές της».

«Να πάμουν ν' ανάβουν φτιλίε»

- Στις μέρες μας, βλέπουμε και πόλη τη φριχή να κάνει ζωντανή την παλιότερη στο Αφγανιστάν...

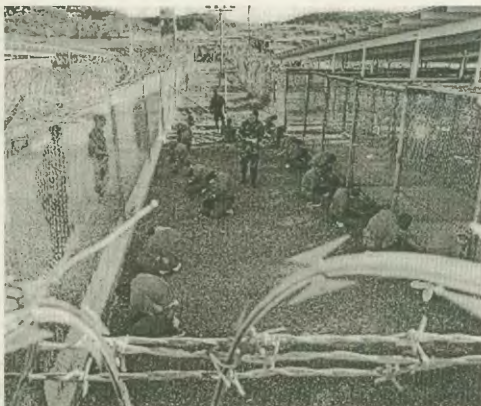
- «Ο πόλεμος αυτός είναι, οι πιο φρικτά υπάρχει σήμερα στον κόσμο. Δείχνει την αγριότητα του ανθρώπου. Ούτε τα ζώο δεν καταποράζουν, έτσι, όπως κάνουν σήμερα οι Αμερικάνοι. Είναι τραγικό να κινηθούν ένα λιοτάκι. Αλίμονο, αν η τρομοκρατία αντιπροσέγγεται με τρομοκρατία. Ετσι σπέρνεις κι εσύ τρομοκρατία. Πιστεύω ότι η ανθρωπότητα μπήκε σε μια περιπέτεια, την οποία την ήθελναι, την επιδιόκναι οι μεγάλες δυνάμεις. Επιδικών και πέτυχαν την αστυνόμευση της ιδιωτικής ζωής του κάθε ανθρώπου. Είναι ανεπιτηρητο να φακιδεύεται η ελευθερία του ανθρώπου με όλα αυτά τα περιοριστικά μέτρα, που λαμβάνονται δήθεν για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας. Να κοιτάζεις οι άνθρωποι αυτοί που έχουν την οικονομική ζωή στα χέρια τους τις φτωχές χώρες. Να τους δώσεις εργασία, οικονομικά κίνητρα. Γιατί, αν ο άλλος έχει να φάει και να πιει, δε θα κάνει καμιά τρομοκρατική ενέργεια. Και να πάμουν να ανάβουν φτιλίε σε διάφορες γωνιές του πλανήτη για να πουλάνε οι πολεμικές Βιομηχανίες».

Οι ΗΠΑ κάρυξαν πόλεμο σε όλο τον κόσμο

Σαφέστατοι πολεμικοί στόχοι, το Ιράκ, το Ιράν και η Λαϊκή Δημοκρατία της Κορέας, αλλά και εν δυνάμει όλος ο πλανήτης, μετά και τις τελευταίες διακηρύξεις του Προέδρου Μπους

Ο πόλεμος κατά «του όποιου του κακού που απειλεί και εκθιάζει τις Ηνωμένες Πολιτείες και τις συμμαχίες τους» μόλις έχει αρχίσει, θαμνίζοντας προς τους συμμάχους του Αμερικανούς οι Πρόεδροι Τζορτζ Ουόκερ Μπους, αυστηρότητα στους όρους μόνο να κάνουν υπομονή, αλλά και να αφερθούν τουλάχιστον δύο χρόνια από τη ζωή τους στην υπερίσχυση της καταπολέμησης του «κακού», δηλαδή της τρομοκρατίας, Τρομοκρατία, που δεν πηγάει γενικά και οριστά από κάποια κενά ή ορατάς εθμούς, αλλά από συγκυρμένους χάρτες, που φυσικά ο Αμερικανός Πρόεδρος καταρτίζει, όπως ο Ιράκ, το Ιράν και η Λαϊκή Δημοκρατία της Κορέας. Και όλα που γνωρίζουν τι συμβαίνει, είναι το δαύτο που Προέδρου σκέπτεται και καταδεικνύει κάποιο στόχο.

Ο αντιτρομοκρατικός αγώνας μόλις άρχισε, τόνισε το Βέτο Μπους, κατά την έναρξη της ετήσιας ομιλίας του για την Κατάσταση του Έθνους ενώπιον των μελών του Κογκρέσου - μια ομιλία που μεταδόθηκε τηλεοπτικά σε όλη την αμερικανική επικράτεια - σημειώνοντας με έμφαση ότι «έναν προσηγορμικό κίνδυνο απειλούν τον πολιτισμό κόσμο, αφού δεκάδες χιλιάδες τρομοκράτες, τους οποίους ποσοίαν σε «τρομοκρατικούς βόμβες έτοιμους να εκραγούν», βρίσκονται ακόμη ελεύθεροι στον κόσμο. «Η μόνη μας βίαιη τακτική σε πόλεμο η οικονομία μας σε κίνηση, αλλά η κατάσταση του έθνους μας αυξάνεται υπέρθε τόσο αυστηρή», τόνισε ο Τζ. Μπους, και προσέθετο: «Κάθε όμιλο εμπλεκόμενο με το ΗΠΑ δεν αποκλείεται να είναι εχθρός, αλλά ούτως ή άλλως λάβουμε δράση ενάντια στον «ε-

νία για τη συνεργασία τους με τις ΗΠΑ, καλώντας παράλληλα για μείωση της έντασης ανάμεσα στους παλαιούς αντιπάλους, προς χάρη της ειρήνης και της ευμάρειας! Παράλληλα, διεκδικώντας την ομιλία του με λαϊκίστικη και ευήλικη κριτική, απεικονίθηκε προς εκκίνηση της πιαστικής του ομιλίας, που κεντράριζε με το «ι-ο-ο-ο-ο» κριτήρια, λέγοντας τους, ότι οι ΗΠΑ δεν επιζητούν να επιβάλουν το πολιτιστικό πρότυπο στον υπόλοιπο κόσμο, επιδιώκουν όμως, να υπερασπίσουν «εθνοτικά τη χώρας, να αποκτήσουν τη Ρωσία, την Κίνα και την

αφροεραπείας, όπως τη χαρακτηρίζει. Το εθνοτικό αυτό νόημα, της περιορισμένης εξουσίας του κράτους, το εθνοτικό των γενεακών, την ιδιότητα περνούρα, την ελευθερία της εκκίνησης, την κοινωνική δικαιοσύνη και τη θρησκευτική ανοχή!

Συνάμα ο Μπους κλείσε τους συμμάχους του να διαθέσουν δύο χρόνια - τέσσερις χιλιάδες ώρες - από τη ζωή τους στην υπηρεσία των γειτόνων τους και του έθνους, καταστούμενοι στο «έθνο της Ελευθερίας», μία εθνοτική δύναμη πορφυρού αποτελούμενη από εθνοκέντρους που επιθυμούν να υπε-

ρήσουν το αμερικανικό έθνος. Το «έθνο της Ελευθερίας» θα έχει τρεις προτεραιότητες: Να αντιμετωπίσει τις κρίσεις στο αμερικανικό έθνος, να βοηθήσει τα μη προσηγορμικά κινήματα και να αποδοτήσει περαιτέρω την αμερικανική γενναδιότητα στους γεμίζοντες πληθυσμούς σε ο-νοπονοούμενες χώρες!.

Δεν είναι η πρώτη φορά που ύπατοι Αμερικανί ομνηματούχοι κατανοήσαν το Ιράκ, το Ιράν και τη ΛΔ Κορέας και «φροτογάζουν» τις χώρες αυτές ως εν δυνάμει επιβουλιές στόχους στην «παιδαγωγία αντιτρομοκρατική τους εκκράτεια» και, για

Ο «χορός του θανάτου»

στην πολυπαθή Κολομβία

Παυθένα αλλοίωτη Λατινική Αμερική ο νεοσυνταξιακές και αμερικανοσυνεχιστές τους όσες «πολεμικές και της τρομοκρατίας», δεν έχει μεγαλύτερη απήχηση, αλλά και αντίληψη, όσο στην Κολομβία. Για τον έθνοσύνθετο και οπλοεισθητικό, μια σπείρα να προκλαύσει ένα πραγματικώς και εθνοειδές «κοιτο-οιόμοτος» με ανυπόληπτες διαδοχές σε όλο το πλάσι της Λατινικής Αμερικής, «ο και μόνο «δεν είναι μενιμολογίες».

Το προσηγορμικό Γενάρη ομνηματούχικη τρία χρόνια διαπονηματισμένη μεταξύ, κυρίως, των «Ευέλθων Επανεπιστημικών Δυνάμεων της Κολομβίας», Λαϊκής Στρατός» (FARC-EP). Ο ελπίδες για μια πιθανή διεξόδο, σχετικά ειρηνική, από τον εμφύλιο, που κράτησε σχεδόν ογδόντα χρόνια, ήταν κεραική, «ο και μη χρονοί. Τα πάντα όμως έχουν αλλάξει από τη 11 Σεπτεμβρίου. Τόσο ο FARC-EP, όσο και η άλλη αντίστροφη οργάνωση, με-

κροτήρια όμως, ο «Λαϊκός Απελευθερωτικός Στρατός» (ELN) που βρίσκεται σε ξεχωριστές διαπραγματεύσεις με την κυβέρνηση του Κολομβιανού Προέδρου, Αντρέας Παστράνα, βρέθηκαν στο νέο κατάλογο με τις τρομοκρατικές οργάνωσης που ελέγχονται οι ΗΠΑ και οι συνέπειες ήδη έχουν αρχίσει να γίνονται αντιληπτές, εντός και εκτός των τεταγών της Κολομβίας.

Η σύλληψη των τριών φερμένων ως μελών του IPA (οργάνωση που δεν σε βρίσκεται στη Λορίτα των ΗΠΑ και στην ίδια στη Βορεια Ιρανόβια), που ήταν το πεδίο δράσης της, όχι μόνο παραδέχεται το σπλά, αλλά δια γίνε και ένας από τους κύριους όδους της συλλεπτικής δικαιοσύνης υπό το πρώην των γεννητότων οπλοκράτες αλλά διάσταση, και έγινε η αφορμή υπό η ΕΕ και οι άλλες χώρες της Ευρώπης, που κάποτε είχαν δεχτεί και επίσημες αντιπροσωπείες των FARC-EP να ανακωκωθούν ότι δεν προκαλεί να χρησιμοποιούν ξανά παρ-

μοια βίβα. Οι Ένοπλες Δυνάμεις της Κολομβίας έχουν περιεκτικότητα ασφαλιστική του αποπαραπονητοποιημένου θύλακα που βρίσκεται υπό τον έλεγχο των FARC-EP, ενώ η πολεμική αεροπορία διεξάγει από τότε συνεχώς ενέργειες ελέγχου.

Το πιο δύσκολο όμως ήταν οι δηλώσεις των Αμερικανών αξιωματούχων ότι όλη η περιοχή των Άνδων είναι υπό το βέβαμα των ομνηματούχων του Πενταγώνου. Μιλώντας ο Φρανσίσ Τάλουρ, συντονιστής των αντιτρομοκρατικών ενεργειών του Ίνστιτούτου Τριάντη Έδρα του Οργανισμού Αμερικανικών Κράτων (OAS) στην Ουάσινγκτον, κατά τη διάρκεια της συνάντησης της «Διμετακινικής Επιτροπής κατά της Τρομοκρατίας» (CICTE), τόνισε ότι «FARC-EP, αλλά και ο ELN βρίσκεται μέσα στη Λορίτα των ΗΠΑ και θα έχουν την ίδια μεταχείριση όπως οποιοσδήποτε άλλη τρομοκρατική οργάνωση που πληκνύει...» «όσο αφορά την υπεράσπιση των συμφερόντων

μας, που θα μας οδηγήσει να διαλογιστούμε ένα τετατό της τρομοκρατικής δραστηριότητας τους».

Δεν ήταν λίγα αυτά που τόνιζαν ότι πιο η κυβέρνηση Παστράνα είναι σε θέση γέτα, που θα μπορούσε πόνο να ζητήσει από τις πέντε «αποπαραπονητές» ΗΠΑ να διαθέσει ένα κατά χάρη βοήθειας, μία ομάδα «ομοειδής» με μόλις άρνηση εθνοειδής διαδοχής, με το να αρθούν οι περιορισμοί της βοήθειας στον «πολεμοκάτα των νεοκινωτών» που εντοπιστούν στο «Στέδιο Κολομβία» και να επεκταθεί αυτή η βοήθεια, τόσο σε οπλοκία, όσο και σε συλλεπτική οργάνωση για την αντιμετώπιση των ανταρτών. Με αλιών τον τρόπο, ο FARC-EP, αλλά και ο ELN θα εξαγκωθούν να «διάρουν το καταπλή της ειρήνης».

Ο συνδυασμός όλων αυτών των γεγονότων δεν οδηγεί πάντως ποθενά αλλοι, εκτός από την τελεματική των συμμαχικών, σε σημείο τέτοιο που η Κολομβία είχε αποκλειστεί με ένα εξει-

ρητικό οπλητικό σύνθετο γενεακωμένο πρόβλημα. Μόλις στο «ποπλοπλο» ομνηματούχικη πιαστική διαδοχής διαδοχής, η ΗΠΑ να διαθέσει ένα κατά χάρη βοήθειας, μία ομάδα «ομοειδής» με μόλις άρνηση εθνοειδής διαδοχής, με το να αρθούν οι περιορισμοί της βοήθειας στον «πολεμοκάτα των νεοκινωτών» που εντοπιστούν στο «Στέδιο Κολομβία» και να επεκταθεί αυτή η βοήθεια, τόσο σε οπλοκία, όσο και σε συλλεπτική οργάνωση για την αντιμετώπιση των ανταρτών. Με αλιών τον τρόπο, ο FARC-EP, αλλά και ο ELN θα εξαγκωθούν να «διάρουν το καταπλή της ειρήνης».

Τίποτα όμως δεν φαίνεται να είναι άνω να τελεμαχίες στην ταλομνηματούχικη Κολομβία. Ειδικά με την αφορμή, που εμφανίστηκε ο κέρφες με την ανακωκωχία για την επανενάχξη των διαπραγματευ-

σεων, αλλά και με το νέο αμερικανικό σχέδιο «Προστασία των Ανδρών», που υπερχετρε από το αμερικανικό Κογκρέσο.

Σημειώνω με αυτά, η κυβέρνηση του Τζορτζ Ουόκερ Μπους μελετά επισοματικώς την επεκτατική της παροχής στρατηγικής βοήθειας προς την Κολομβία, ειδικώς του πόλεμου των νεοκινωτών, και κατά των ανταρτών. Πρόσφατα, στην αμερικανική προτεινόμενη διεξαγωγή καταπειλούμενες συλλεπτικές, όσον αφορά στις «εξουσίες και τις διεξόδοις» που υφιστάται για μια

άλλη μια φορά, υπήρξε αναγκασμένη αντίδραση. «Ο Αμερικανός Πρόεδρος θα έπρεπε να βασιστεί στη ιμπεριαλιστική δηλώσεώς του σε απτές αποδείξεις και όχι σε εχθρική ρητορική». Θίλωσε ο υπουργός Εξωτερικών του Ισραήλ, Κουάβλ Χάρουζ, και κατηγόρησε ευθέως τις ΗΠΑ ότι προσπαθούν να μετατρέψουν σε θεσμό την πολιτική της επιβολής ισχύος και να αποσπώσουν την προσοχή της κοινής γνώμης από το πρόβλημα της Μέσης Ανατολής, δικαιολογώντας την υποστήριξη τους προς την καταστατική πολιτική του Ισραήλ. Λίγες ώρες αργότερα, σύμφωνα με το κρατικό ραδιόφωνο, ο Χάρουζ ανέθελε την προγραμματισμένη επισκεπή του στην Ουάσινγκτον, σε ένδειξη «δυσπιστίας για τις κατηγορίες του Αμερικανικού Προέδρου Τζορτζ Μπους».

Επίσης υπήρξε και η αντίδραση του Ισραήλ, διά στόματος του Σαλμάλ Κουμπία, προέδρου της Κοινοβουλευτικής Επιτροπής Εξωτερικών και Αρχικών Σχέσεων. «Η κατηγορία του μικρού Μπους κατά του Ισραήλ είναι αβυσσική», δήλωσε ο Ισραηλινός αξιωματικός, ο οποίος υποστήριξε ότι η αμερικανική κυβέρνηση «πρέπει από καιρού εις καιρόν να τονίζει, ώστε να προετοιμάσει την παγκόσμια κοινή γνώμη για μία νέα επίθεση εναντίον του».

Στην Παλαιστίνη, προέκυψε η Διά Κόρης, τέλος, ο εκπομπικός του υπουργείου Εξωτερικών χαρακτηρισμός «προκλητικές τις αμερικανικές αντισφαιρήσεις», τονίζοντας ότι «η ΗΠΑ είναι αυτές που απειλούν τον εορτασμό μας με τα πυρηνικά τους όπλα».

ΜΕΣΗ ΑΝΑΤΟΛΗ

Η μεθοδική προετοιμασία ενός αιματοκυλίσματος

Ο φούλος της Κίνας βρίσκεται πίσω στη Μέση Ανατολή δεν έλαβε τυχόν υπόνοια το γαροκτηρισμό. Είναι η στιγμή της πραγματικότητας. Όσο υπάρχουν δυνάμεις κατοχής, όσο δεν εφαρμόζονται οι αποφασισίες του ΟΗΕ, όσο δεν υπάρχει ελευθερία και προϋποθέσεις βιώσιμου κράτους και ευμενούς για τον παλαιστινικό λαό, η ημερίδα δε θα έρθει, ποτέ σ' αυτήν τη γη.

Αυτή την πραγματικότητα επιμένουν να αγνοούν οι ισραηλινή ηγεσία και όσοι έχουν συμφέρον να τη στηρίξουν. Δεν εξετάζει, και όπως αποδειχτικά δεν εξετάσει ούτε κατά τη διάρκεια της πολυσυζητημένης «φιραντιστική διάδοσης», το ενδεχόμενο να μπει τελεία στις δεκαετίες του αιματος μέσω από την εφαρμογή του δικαίου. Αντίθετα, εμμένει σε έναν αιματηρότο φαλό κύκλο απαιτήσεων, ενδομυσον συμφωνιών, όρων και τετελεσμένων. Περισσότερες μέρες πνέσιμος, μια δολοφονία οκθίσιος ή μια πρόκληση, σπάντηση των εξετρεμιστών, στίγματος, μεγαλύτερη ασθένεια στα Αυτόνομια, περισσότεροι νεκροί, νέες πιέσεις για ούλ-λημης και ημερία, και ο κύκλος δε ξαναχρύνει... με μαθηματική ακρίβεια.

Όσο το τρογικό ακηικό επαλονοβίσιμος, οι εβραϊκοί εποκιμοί πηληθύνου και αποτελούν τη χειροπατιστή πρόκληση για το εκοτομύμρια του εβροβίλιμ-

νου, από τη φτώχεια, πολιτιστικού λαού. Παράλληλο, τους τελευταίους μήνες, η ισραηλινή ηγεσία έχει αποδείξει σε μια μεθοδική και ανοιχτή υπόσκαψη της Παλαιστινιακής Αρχής, που υποβαθμίζει από την πρόκληση ερίδων στο εσωτερικό της πολι-

στινιακής πολιτικής σκη-νής. Η κατάρρευση της «ειρηνευτικής διαδικασίας» ήταν το πρώτο πηλίγμα. Από το ξεψάσμα της δεύτερης Ιντιφάντα μέχρι σήμερα η ισραηλινή τακτική οδήγησε την παλαιστινιακή ηγεσία σε όλο και στενότερα πε-

ριβόριο κινήσεων, καθώς αποδεικνύεται ολοένα και λιγότερο αξιόπιστη στα μύρια του παλαιστινιακού λαού. Του ζητώ να υπομείνει τα πάντα, προκειμένου να ικανοποιηθούν τα αιτήματα που θέτει η ισραηλινή ηγεσία ως προϋποθέσεις της οποιασδήποτε εξέλιξης.

Χωρίς ορατό αποτέλεσμα. Η υπομονή δεν υπάρχει πια και όσο η κατάσταση αυτή συνεχίζεται, οι εξτρεμιστικές δυνάμεις «κερδίζουν έδαφος» γιατί «όλα μούζουν οδεύουν». Κάτι που γνωρίζει η ισραηλινή ηγεσία και, σύμφωνα με πολλούς αμετέχτες, επιδόκιμα, αφού οι εξτρεμιστές θα είναι ευκολότεροι αντίπαλοι, ιδιαίτερα σπένονται στο μεγάλο «ονάκιμο» της διεθνούς «τρομοκρατο-πληγήμης» κοινής γνώμης.

Με τα ισραηλινά τεθωρακισμένο ο στοχεύουν ο-πό απόσταση 30 μέτρων το γροφείο του «όμυρου», Ε-δία και βδομάδες, Γιόσεφ Αραφάτ στη Ρομάλιο, οι πη-δισίς ελίμης του Παλαιστινίου ηγέτη μούζουν να λιγότεροως εξερεκτεί. Αν συνδυαστούν κανείς την κατοχή που έχει προ-καλέσει στην πολυετή κοινότητα η ούλληση του ηγέτη του Λαϊκού Μετώπου για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης - με προοπτική «να αποκολλήμει» το ο-νόματα των μελών της οργάνωσης του, που σπάντη-σονται στο δολοφονικό, να ηγέτη τους, εκτόνωσης τον οκροδεδίο Ισραηλινό υ-πομύρο Ρεαββάν Ζεραβί - το τε σκηνικό διαγραφεται ζορερότερο από ποτέ. Οι φωνές όσον και από τις δύο πλευρές τρώουν δικαία επίκληση, τερματισμό της κατοχής και του εποκι-μοίου, μύμιο συνύπληξη του το πόλιδο τους, πηγνύ-σονται στον αγό των όπλων... για άλλη μια φορά, στην πολυπόθη Μέση Ανατολή.

Μας αφορά ο αγώνας των Παλαιστινίων

Εχει πάρει φόρα ο ιμπεριαλισμός και με πρόσημο τη λεγόμενη τρομοκρατία επιδίδεται σε εκδικασίες όλους τους παλούς του λαοφονισμούς και να στείλει κανονικούς Σπλιτς, που του «έπρεσαν χρόνο» πριν λίγο καιρό, για να στήσει το κατόπιν άλλο, να παραμένει συνεχώς, να εκβιάσει πέναντος των μάχους - ανταγκωνιστές, τώρα νιώθει πως έχει την ευκαιρία να το ξεμπερδέψει στα γρήγορα. Μια ευκαιρία, που δεν έχει ακόμα αποδείξει, ότι το κάνει, ή τον την ελπίδα μόνος του, για να προηστιάσει ακριβώς με το λιγότερο πιθανό εμπόδιο τα σχέδια του.

Σ' αυτήν τη δίνη ιμπεριαλιστικής βίας και τρομοκρατίας πάνω στους λαούς, πολλοί είναι αυτοί που παρασπώνται μας δεν καταλαβαίνουν τα μπερδεύον οκόπια τους αβλήσιμους ενάντια με τους αδύους. Για παράδειγμα, είναι σε βίτησιμος απόλυτα σπέρτα το πικά όλοι οι υπε-αλλήτες, με πρώτες φυσικά, τις ΗΠΑ και την ΕΕ, οντινύου, τήγο, για «τη βία στη Μέση Ανατολή». Οι τελευταίες, όμως, εξελίξεις στην περιοχή αποδέχονται με κάθε τρόπο πως αυτή η ιμπεριαλιστική «αντιμύχια» είναι ακριβώς η στοιλή παραλληλίστη, για να γεννηθεί ακριμω μαγνιλι-βία ενάντια στον παλαιστινικό λαό.

Άρα δε βήσιμος από το ιμπεριαλιστικό σχέδιο, όταν ο Ισραηλινός στρατιώτης «μαβισανιστή βία» στα κεφαλαία παλίων παιδιών της Παλαιστίνης. Πολλές φορές από όταν έζησαν η δεύτερη Ιντιφάντα, τέτοια από τις εκατοστήδες δολοφονίες δεν αποτιλούσαν ούτε καν ελπίση

Άρα, επίσης, στις λεγόμενες επιλεγμένες «επτελέσιμες» στελεχών του παλαιστινιακού κινή-ματος, λέξη δε βήσιμος να επιβεί για τα «έ-μύμιο» του ακροηλικού σπέρτα στο οπ-νόμο εδύση στον κωκερτί οπία, ξεκρίνεται να μετακινήσονται. Κάμια έννοια για το πως θα ζήσιος άλλοις ολόκληρος λαός, όταν τον αποδείξει, ότι μόνος από οποιαδήποτε οικονομική δραστηριότητα, όλη του σπέρτα, και το νερό και τον ίδιο τον άρα, που αντιστέκεται.

Ο ιμπεριαλιστικός «κομύμιο» για την «κλιμα-κομική βία» ξεκινά όταν οι Παλαιστίνιοι, στην κατοχή τους έχουν επιβάλει, κάνουν «την παραδίσι τους χειροβίβιμο» και αρνούνται να υ-ποταχθούν. Τότε είναι, που οι διαφοροί περτί του Μπους, αλλά και οι ούμυμοι - ούμυμοι διε-θισίς βίσιμος «εκατοστήμια» τα ισραηλινά ο-νόπια. Μ' αυτόν τον τρόπο, σπένονται μύμιο και προς όλους τους λαούς να μην περιμύσονται κανένα άλλο «δικαιο-παρμό να υποταχθούν στις ιμπεριαλιστικές επιβλήσεις.

Γι' αυτό ο αγώνας του παλαιστινιακού λαού δεν είναι μόνο βίσιμος του Έβραίοι τα πικά που «βήσιμος κλίμα» στα ιμπεριαλιστικά σχέδια, με μόνο όπλο μια πέτρα, αντιστεκτο-νία αντικειμενική με ό,τι τους έχει απεισινεί για την αξιόπρηπη των λαών όλου του κόμιο. Η αλληλεγγύη στην ογάνω τους είναι το λιγότερο που μπορούμε να προσφέρουμε στην διαρκή προσπάθεια ανατίρσις των ιμπε-ριαλιστικών σχεδίων όσον τις.

επιλέγει βοήθεια στον Κομμουνιστικό Στρατό. Κάτι που απογοητώσε όμως, τόσο από το Σύνταγμα των ΗΠΑ, όσο και τους περαστικούς που έχει επιβάλει το Κονγκρέσο κατά την ψήφιση των «Σχέσιος Κολομβίας» και «Προταβισίμους των Ανδών». Και όπως αποκαλύπτουν αναλύσεις Αμερικανού αξιωματικού, ο κήμιο και εάν οι επιχειρηματικές ουνωμίες ανακηνύουν, «είναι δικαίωμα να πούμε ότι αναζητούμε, και άλλους τρόπους να βοηθήσουμε».

ΑΥΤΟ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΣΧΕΔΙΟ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΒΙΒΛΙΑΡΙΟΥ

ΑΠΟΔΕΙΚΤΙΚΟ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗΣ

ΕΡΓΟΔΟΤΗΣ

ΟΗ ΕΠΩΝΥΜΙΑ Η ΕΠΩΝΥΜΟ.....

ΟΝΟΜΑ..... ΟΝ ΠΑΤΡΟΣ.....

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΡΓΟΥ..... ΑΡΙΘΜΟΣ.....

ΠΟΛΗ..... ΤΚ.....

ΑΜΟΕ*..... ΑΦΜ.....

ΑΡΜΟΔΙΟ ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ.....

Δήλωση υπεύθυνα την απασχόλησή του:

ΑΓΑΜΟΣ ΕΓΓΑΜΟΣ

ΕΠΩΝΥΜΟ..... ΟΝΟΜΑ.....

ΟΝΟΜΑ ΠΑΤΡΟΣ..... ΑΜΑ*..... ΤΡΙΤΕΙΤΗΣ.....

ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΑ..... ΦΑΣΗ ΕΡΓΑΣΙΩΝ.....

ΠΕΡΙΟΔ ΑΠΑΣΧ..... ΗΜΕΡΕΣ.....

ΗΜΕΡΟΜΙΣΘΙΟ..... ΑΠΟΔΟΣΗΣ.....

Ο ΑΣΦΑΛΙΣΜΕΝΟΣ

Ο ΕΡΓΟΔΟΤΗΣ

(Υπογραφή - Ονοματεπώνυμο)

(Υπογραφή - Ονοματεπώνυμο)

ΕΡΓΟΔΟΤΗΣ

ΟΗ ΕΠΩΝΥΜΙΑ Η ΕΠΩΝΥΜΟ.....

ΟΝΟΜΑ..... ΟΝ ΠΑΤΡΟΣ.....

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΡΓΟΥ..... ΑΡΙΘΜΟΣ.....

ΠΟΛΗ..... ΤΚ.....

ΑΜΟΕ*..... ΑΦΜ.....

ΑΡΜΟΔΙΟ ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ.....

Δήλωση υπεύθυνα την απασχόλησή του:

ΑΓΑΜΟΣ ΕΓΓΑΜΟΣ

ΕΠΩΝΥΜΟ..... ΟΝΟΜΑ.....

ΟΝΟΜΑ ΠΑΤΡΟΣ..... ΑΜΑ*..... ΤΡΙΤΕΙΤΗΣ.....

ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΑ..... ΦΑΣΗ ΕΡΓΑΣΙΩΝ.....

ΠΕΡΙΟΔ ΑΠΑΣΧ..... ΗΜΕΡΕΣ.....

ΗΜΕΡΟΜΙΣΘΙΟ..... ΑΠΟΔΟΣΗΣ.....

Ο ΑΣΦΑΛΙΣΜΕΝΟΣ

Ο ΕΡΓΟΔΟΤΗΣ

(Υπογραφή - Ονοματεπώνυμο)

(Υπογραφή - Ονοματεπώνυμο)

Τι πρέπει να γνωρίζουμε για το νέο βιβλιάριο

ΣΥΝΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΡΩΤΗ ΣΕΛΙΔΑ

► Εκδίδεται από το ΙΚΑ και το προμηθεύονται από τα κατά τόπους υποκαταστήματα του. Όταν μας τελειώσει, τότε παίρνουμε καινούριο.

► Ο εργοδότης είναι υποχρεωμένος να μας συμπληρώσει το βιβλιάριο όταν αποχωρούμε από τη δουλειά.

► Ο εργοδότης είναι υποχρεωμένος να συμπληρώσει με ακριβή στοιχεία το βιβλιάριο και ο εργαζόμενος να δώσει τα πραγματικά στοιχεία, διαφορετικά το ΙΚΑ δίνει όποιον έχει δηλώσει ψευδή στοιχεία. Σημειώνουμε ότι υπογράφουν κάθε φύλο ο εργοδότης και ο εργαζόμενος κάτω από την εντολή ασφάλισης.

► Ζητάται να δηλώνουμε πόσες τριετίες έχουμε, αν είμαστε εργαζόμενοι ή αγια, την εκδικητή μας στην οικοδότη κ.ά. Θεωρούμε ότι είναι θετικό, γιατί δεν μπορεί ο εργοδότης να μας ασφαλίσει όσο θέλει. Είναι γνωστό ότι κίρια στην επαρχία οι εργοδότες, συστηματικώς αρνούνται να τοποθετήσουν το βιβλιάριο από τα τοπικά ΙΚΑ, με διάφορες αλχημικές έχουν καιρούμενα πλαφόν. Έτσι, έχουμε τριετίες με 5 τριετίες και να ντεντεντουμε να ασφαλιστούμε με 13.500 δρχ, αντί 17.600 δρχ., με αποτέλεσμα οι εργοδότες να κλείνουν τους οικοδοκούς και το ΙΚΑ.

► Το βιβλιάριο θα το πάμε στο Φορέβη με βάση την ενημέρωση που έχουμε από το ΙΚΑ.

► Τα ένσημα του Γενάρη οι εργοδότες θα τα περουν κανονικά στην αλληλική περιοδική δήλωση οικοδοκωτικού έργου που έχουν προσηυθεί από το ΙΚΑ και θα το καθιστούν κανονικό.

► Το Δάφο θα συνεχίσουμε να το παίρ-

νομε τρεις φορές το χρόνο μαζί με το εκκαθαριστικό που θα πρέπει από εκεί να ελέγχουμε την ασφάλισή μας, αν δηλαδή ανταποκρίνονται αυτά που έχουμε γράψει οι εργοδότες στο βιβλιάριο σε ότι αναφέρεται στο εκκαθαριστικό.

Τι πρέπει να γνωρίζουμε για τις τριετίες

► Οι οικοδοκοί έχουμε 5 τριετίες. Για την τριετία υπολογίζονται μόνο οικοδοκοί ένσημα. Η κάθε τριετία είναι 5% πάνω στο βασικό μισθό. Ας πάρουμε σαν παράδειγμα έναν τεχνίτη, το βασικό μισθό του οποίου, με βάση τη σύμβαση του 2001 χωρίς τριετία είναι 13.040 δρχ, με μία τριετία (+5%) είναι 13.692 δρχ., το 5% το υπολογίζουμε πάνω στο βασικό. Στο Βασικό, επίσης, υπολογίζουμε 10% για τους έφραγους. Έτσι διαμορφώνεται το μισθό μας για τις τριετίες. Παράδειγμα δημοσιεύουμε τον πίνακα των αποδοχών της ΣΣΕ του 2001. Σημειώνουμε ότι όταν το μισθό μας είναι πάνω από τη σύμβαση, τότε το ένσημο επικαλείται με βάση αυτό. Η σύμβαση αποτελεί το ελάχιστο και όχι το μέγιστο.

► Για να υπολογίσουμε τριετία, πρέπει σε κάθε περίπτωση να έχουμε 600 ένσημα. Ημερομίσθιο είναι η πρώτη, δεύτερη, τρίτη και πέμπτη τριετία είναι από 600 ένσημα. Η τέταρτη είναι με 450. Για να βρούμε τις τριετίες, μετράμε και το ένσημο με το ποσό. Το διευκρινίζουμε, γιατί έχουμε κρούματα σε υποκαταστήματα του ΙΚΑ στην επαρχία που ζητούν μόνο το ένσημο της άμεσης επικλήσεως.

► Η αλληλική σύμβαση του κλάδου του 1991 στο άρθρο 3 ορίζει ότι:

Για την απόδοση τριετίας του εργαζόμενου ο εργοδότης υπολογίζεται τριετία απασχόληση και 600 ένσημα. Επίσης η αλληλική σύμβαση του κλάδου του 1996 στο άρθρο 2 ορίζει ότι:

α) Στις τριετίες (3) τριετίες που ισχύουν σήμερα και προσαζίνονται το ημερομίσθιο με 5% προστίθεται τέταρτη (4) τριετία που προσαζίνονται επίσης με 5% το ημερομίσθιο.

β) Για την αναγόρευση της τέταρτης (4) τριετίας αρκούν 450 ημερομίσθια, ενώ για τις προηγούμενες τριετίες απαιτείται για κάθε τριετία η πραγματοποίηση 600 ημερομισθίων, όπως ισχύει μέχρι σήμερα.

γ) Στη Συλλογική Σύμβαση του 2000, στο άρθρο 2, προβλέπει ότι: Για την απόδοση τριετίας προμετράται και ο χρόνος στρατιωτικής θητείας στο σύνολο του αρχικού εργαζόμενου από τη στρατεύση του, να έχει πραγματοποιήσει ως εργατοεπαγγελματίας οικοδοκός ή ως εργαζόμενος σε συναφή προς τις οικοδομικές εργασίες ειδικότητα, που αναφέρεται στη σύμβαση, 100 ημερομίσθια πριν τη στρατεύση και 100 ημερομίσθια μετά τη στρατεύση.

Τέλος αναδεικνύει, να τηρήσουμε το βιβλιάριο χωρίς υποψηφισμούς στους εργοδότες, γιατί αυτό είναι εις βάρος μας όταν πάμε για επιδοματα, όταν φθάσουμε στη σύνταξη, όταν χρεοκοπήσει το ΙΚΑ.

Για τυχόν ερωτήματα, που μπορεί να έχουμε, να απευθύνουμε στα Σωματεία ή την Ομοσπονδία, στα τηλ.: 0105225.234 - 0105243.785.

ΠΙΝΑΚΑΣ ΑΠΟΔΟΣΗΣ ΤΗΣ ΑΠΟ 26.7.2001 ΣΣΕ ΕΡΓΑΤΟΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΣΥΝΑΦΩΝ ΚΛΑΔΩΝ

ΤΕΧΝΙΤΕΣ	Από 1.1.2001	
	ΑΓΑΜΟΙ	ΕΓΓΑΜΟΙ
Χωρίς τριετία	13.040	14.344
Με 1 τριετία	13.692	14.996
Με 2 τριετίες	14.344	15.648
Με 3 τριετίες	14.996	16.300
Με 4 τριετίες	15.648	16.952
Με 5 τριετίες	16.300	17.604
ΒΟΗΘΟΙ ΤΕΧΝΙΤΩΝ & ΕΙΔΙΚΕΥΜΕΝΟΙ ΕΡΓΑΤΕΣ		
Χωρίς τριετία	11.660	12.826
Με 1 τριετία	12.243	13.409
Με 2 τριετίες	12.826	13.992
Με 3 τριετίες	13.409	14.575
Με 4 τριετίες	13.992	15.158
Με 5 τριετίες	14.575	15.741
ΑΝΕΙΔΙΚΕΥΤΟΙ ΕΡΓΑΤΕΣ		
Χωρίς τριετία	11.025	12.128
Με 1 τριετία	11.576	12.679
Με 2 τριετίες	12.128	13.230
Με 3 τριετίες	12.679	13.781
Με 4 τριετίες	13.230	14.333
Με 5 τριετίες	13.781	14.884

Επιπλέον χορηγούνται επιδοματα επί του βασικού ημερομισθίου:

α) 5% στους εργατοεπαγγελματίες που έχουν αποφορτιστεί από Γλυφάδα.

β) 7% στους εργατοεπαγγελματίες που έχουν αποφορτιστεί από Λίβαδο.

γ) 10% στους εργατοεπαγγελματίες που έχουν αποφορτιστεί από επαγγελματίες εκπαίδευσης, επιμορφωτικού προγράμματος και προγράμματος επαγγελματικής κατάρτισης του ΟΑΕΔ, ή εργατοεπαγγελματίες ή εργατοεπαγγελματίες που την επίβλεψη του ΟΑΕΔ διάρκειας 120 ωρών τουλάχιστον. Καθώς και

δ) 10% στους εργατοεπαγγελματίες που απασχολούνται σε ακαδημαϊκά όρια των 30 μέτρων και σε υπαρκτά τεχνικά όρια (πλάγιες, σπείρες κλπ) και

ε) 5% στους οικοδοκούς και εργατοεπαγγελματίες σε όλη ή τη μισή των όρων που κατοικούν στην Ελλάδα, περιλαμβανόμενα από θέλωμα, ή δε πρόβλεψη σε αυτά ή/και

ντετα αποδοκαστικά με ηλικία μέσο.